

De Gemeente En Haar Toestand

 Zeer zeldzame ziekte van een kind, om vanmorgen in het bijzonder aan gedacht te worden in gebed, dus we willen dat allemaal zeker doen. De dokters weten niet eens . . . Ze geven het een of andere naam, maar ik denk dat ze er gewoon één voor verzonnen hebben; ze—ze wisten niet wat het was. En—maar Christus weet wat het is. Ik kan u vertellen wat het is: het is een duivel, zo is het, de duivel. Wat voor naam ze hem willen geven, wel, dat is aan hen. Maar dat is wat hij is, zie, een boze geest. Nu, laten we allemaal samen, eenmaal met elkaar nu: *Geloven Alleen*—iedereen voluit nu.

Geloven alleen, geloven alleen,
Alle dingen zijn mogelijk, geloven alleen;
Geloven alleen, geloven alleen,
Alle dingen zijn mogelijk, geloven . . .

² De Here gaat je genezen, zus. Laten we nu bidden voor het meisje terwijl we onze hoofden buigen.

³ Onze hemelse Vader, schijnbaar kan ik het maar niet uit mijn gedachten krijgen. Het kleine meisje daar, het ligt op sterven; ze is iemands lieveling. Ze is Uw schepping, en Satan berooft haar van haar jonge leven. Ik bid dat in Christus' Naam dat U de hand van de dood zal tegenhouden, die vijand teruggedrijft. Gij, Here, Die de Rode Zee aan beide zijden als een muur kunt doen staan en de kinderen van Israël, Uw erfdeel, een veilige reis dwars door de zee kunt geven, en het beloofde land binnen. God, we bidden vandaag dat U elk obstakel uit de weg neemt en het kind laat leven. Het is ons gegeven om te vragen. En als een groep mensen die in U gelooft, vragen we in Jezus' Naam om de genezing van het kind. Amen.

⁴ Vandaag is het met een dankbaar hart dat ik—ik weer tot U kom in de Naam van de Here Jezus. Ik ben even wat eerder thuisgekomen, van Louisiana. Dacht als ik hier voor zondag zou komen, ik misschien zondagsschool kon hebben. En dan was het weer daar zo verschrikkelijk heet dat we . . . dit vanmorgen zou mild, koel zijn, vergeleken met Louisiana. U zou nooit in een gebouw zoals dit, met alleen maar een ventilator zitten, in Louisiana zou het airconditioning hebben of u zou flauwvallen.

⁵ En, dus . . . ik ben dus gekomen om even een dag of twee rust te krijgen voordat ik meteen weer vertrek naar Noord-Saskatchewan, volgende week; en, dat is bij Prince Albert. Dat is zo ver als de wegen gaan in de wereld, vanaf de andere kant; gaat het helemaal over de hele wereld zonder dat er nog wegen zijn, en niets dan indianen en Eskimo's zijn achter in het binnenland waar we deze keer heen gaan. Dus, wij, vele mensen zullen er

op deze bijeenkomst zijn, uit heel Canada. Sommigen van hen zullen helemaal van de Westkust komen, zeggen ze, die er komen. En ik verzoek zeker de gebeden van u mensen, dat God ons zal ontmoeten en ons een buitengewone, overvloedige, geweldige samenkomst zal geven voor Zijn glorie. Het is zo'n vier of vijf jaar geleden sinds ik in Canada ben geweest. En ik heb daar een aantal echt trouwe vrienden, die hele fijne mensen zijn.

⁶ En, dus ze zijn erg trouw om naar de gemeente te gaan. Hoe koud het ook is, ze wikkelen zich in een deken en gaan op een bobslee zitten en menen een paard dertig mijl om naar de kerk te gaan. Ze zullen door de sneeuwbanken lopen en alles meer, jong en oud. Ze gaan allemaal samen in een groep. En de ene familie haalt de andere op en ze beginnen te lopen en ze gaan. Het is—het is de opoffering die ze maken waardoor ze zoveel uit de dienst halen. Als er geen opoffering is, is er niet erg veel aan de dienst. U moet uzelf echt neerleggen en iets doen dat heel erg pijn doet, moet wat dingen opzij leggen en het werk stoppen en *dit* of *dat* doen om naar de gemeente te kunnen gaan en God te laten zien dat u van Hem houdt en u een offer brengen om te gaan, het is dan dat u er iets uit krijgt.

⁷ Het is net als, mijn kinderen. Billy Paul—ik dacht dat ik. . . Ik kreeg niets toen ik een kind was. Mama kreeg misschien één zak snoep en ze verdeelde het dan, twee of drie stuks voor elk. Misschien, voor Kerstmis, zouden we een kleine blikken toeter krijgen, of een klapperpistooltje of zoiets. En ik zag andere kinderen met sleeën en fietsen en dergelijke, goede kleren en warme jassen. En ik—ik, het maakte gewoon dat ik me zo naar voelde, ik zei: “Als ik ooit zelf kinderen krijg, zal ik alles voor ze doen wat ik kan.” Wel, ik zou bereid zijn om honger te lijden om iets voor mijn kinderen te kopen. En toen ik. . . woonde. . . Toen Billy nog maar een kleine jongen was, kocht ik een kleine driewieler voor hem en ik kocht alles voor hem. En Meda zou alles proberen, om haar eigen kleding en dingen op te offeren om hem iets te kopen. Maar weet u wat, we begonnen te ontdekken? Ik kocht hem een kleine driewieler en een kleine pijl en boog en alles. Ik vond hem met een—een lepel of een stok in de achtertuin ergens aan het graven. Zie? Ik zei: “De volgende zullen niet zo zijn.” Zie? Geeft u iemand alles gewoon zo in hun handen, dan willen ze het niet. Het is iets waarvoor u een offer moet brengen!

⁸ En zo is het met redding. Het is een volledige opoffering. Dat is het broeder Roy. Het is—het is een opoffering die u elke dag hebt te doen, iets om—om dicht bij God te komen en iets te doen. En ik weet dat het vanmorgen een opoffering is voor u allen om in dit hete gebouw te zitten. Terwijl we hier zitten, laten we onze gedachten gericht houden op de grootste Opoffering dat de mensheid ooit werd gegeven te doen, dat was Jezus Christus toen Hem werd opgedragen naar de aarde te komen om in onze plaats te sterven. Niet alleen dat, maar Zijn ziel daalde af naar de hel

en was daar drie dagen en nachten; en op de derde dag stond Hij op, en is nu opgevaren in de hoge, zittend aan de rechterhand van God in de hemel en doet voorbede op onze belijdenissen van Zijn verzoening en Zijn genade die ons is voorzien.

⁹ Nu, ginds in de . . . ginds waar we heen gaan, zullen er vele mensen zijn, heel arm, heel arm, zullen een van hun koeien moeten verkopen, twee of drie van hun schapen, of iets, om naar de samenkomst te kunnen komen. De oude Eskimo zal waarschijnlijk enkele van zijn huiden meenemen en ze verkopen, die hij eigenlijk nodig had voor zijn gezin, om er te komen. De indiaanse handelaar zal hetzelfde moeten doen. Nu, wij kunnen op z'n minst voor die mensen bidden, nietwaar? En we bidden dat God hen iets geweldigs zal geven.

¹⁰ Nu, het is heet, ik wil u niet lang ophouden. En ik wil dat we vanmorgen onze gedachten vestigen, voordat we gebed voor de zieken hebben, op de *Gemeente en haar toestand*. En nu, ik voel dat, een paar dagen geleden, dat een boodschap aan de gemeente mij werd gegeven, in Shreveport, Louisiana; en ik—ik geloof dat het de toestand van de gemeente is. En we gaan daar vanmorgen het aangezicht van God mee zoeken, en bidden, en God vragen ons te helpen. Ben niet van plan dezelfde benadering te nemen, maar God vragen ons te helpen, in deze dag waarin we leven. En net voordat . . . Dit is de grote, oude Bijbel, maar daarin ligt de inhoud van eeuwig leven.

¹¹ En vergeet niet: het Woord is God; God is niet meer dan Zijn Woord. En wij zijn niet meer dan óns woord; en als wij . . . maken . . . Natuurlijk, nu, u en ik, in een andere stand—zin; want wij kunnen—wij kunnen zeggen: “O, ik zal een bepaald iets doen,” we menen dat in ons hart, maar er kunnen zich omstandigheden voordoen dat we niet kunnen—we niet kunnen doen wat we zeiden dat we zouden doen. Maar God kan dat niet doen, want Hij is oneindig; en Hij weet alles, en alles wat ooit was, zal zijn of . . . Dus, Hij kan geen uitspraak doen tenzij Hij weet dat Hij die kan nakomen.

¹² En Abraham, toen hij honderd jaar oud was, noemde hij die dingen die niet waren, alsof ze waren. Nu, ik zeg dit als bemoediging voor degenen waarvoor gebeden zal worden, de zieken. Abraham noemde de dingen die niet waren, alsof ze waren, erop rekenend dat Hij die de belofte had gedaan, in staat was om dat te volvoeren, of Zich te houden aan wat Hij had beloofd. Nu: toen God Abraham zei, toen hij zes- . . . vijfenzeventig was, en Sara vijfenzestig was, dat ze een kind zouden krijgen—nou, dat was volstrekt onmogelijk. En hij geloofde dat en zag uit naar de baby en beschouwde de baby zo goed als dat het er was, vijftwintig jaar lang, voordat de baby ooit kwam. En Abraham was honderd toen de baby werd geboren en Sara was negentig, omdat hij Hem geloofde. En hij noemde de dingen die er niet zijn, alsof ze er waren.

¹³ Nu, dat is tot de zieken en aangevochtenen waarvoor gebeden zal worden. Ongeacht wat uw moeilijkheden zijn, of u... wat voor ziektes u hebt, hoe slecht u eraan toe bent; wanneer u Christus aanneemt, Zijn Woord, dan noemt u de dingen die er zijn alsof ze niet er waren, als ze in strijd zijn met Gods Woord. Nu, God zei: "Het gebed des geloofs zal de zieke behouden." Wel, als God dat gezegd heeft, maakt dat het vast. Laten we dan onze gedachten, hoop richten, en handelen alsof het al gedaan is. Dat het al voltooid is wanneer we het aannemen.

¹⁴ Redding is op dezelfde wijze. We geloven het, aanvaarden het, geloven het in ons hart, treden voor God en aanvaarden Christus als onze persoonlijke Redder en aanvaarden Hem. Als u hier vanmorgen bent en een zondaar bent, en niet gered bent, en u wilt genezen worden, u bent ziek: zoek eerst de Here. Aanvaard Hem als uw Redder, vervolgens zal die ziekte er gewoon uitwerken. Wat het ook is, richt gewoon heel uw gedachten (over alles wat u hebt) op de hele Mens, Christus Jezus; al het andere zal in orde komen.

¹⁵ Dus nu, houd uw gedachten daarop, want ik zei deze paar woorden voor degenen die ziek en aangevochten zijn, zodat ik vanmorgen ga spreken tot de gemeente, en haar toestand. Want ik voel dat, hoewel goddelijke genezing wonderbaar is, maar toen ik in Shreveport was, had ik maar ongeveer drie genezingsdiensten, uit (toen ik daar was) drie, of misschien vier op z'n hoogst van de elf dagen. Het is belangrijker om te prediken tot de zielen van de mensen dan zoveel tijd te besteden aan goddelijke genezing. Hoewel, de mensen die ziek en hulpbehoevend zijn, God ze kan genezen. En het is al betuigd, rond de wereld, dat Hij dat doet. Maar de hoofdzaak nu is aan de ziel die nooit zal sterven. Het lichaam zal sterven, maar de ziel zal nooit sterven, en we moeten dat in evenwicht en in orde houden met God.

¹⁶ Ik heb vaak dit gezegd. Ik wil alles gereed hebben, want wanneer ik die morgen bij de rivier kom, wil ik daar geen problemen. Ik wil mijn kaartje in mijn hand hebben, wachtend op mijn naam. En ik wil zeggen zoals Paulus vanouds, broeder Creech: "Ik ken Hem in de kracht van Zijn opstanding." Dat wanneer Hij uit de doden roept, ik eruit zal komen... Ik wil Hem kennen in de kracht van Zijn opstanding.

¹⁷ Dus nu, Hij Die de Schrijver van het Boek is, laten we onze hoofden en harten een ogenblik voor Hem buigen.

¹⁸ En God, onze Vader, we komen nu tot U om U te vragen of U Uw Woord voor ons wilt openen. Wij zouden de bladzijden kunnen omslaan, maar alleen de Heilige Geest kan het Woord openen. Dus open het deze morgen voor ons, Vader, en geef ons de buitengewone overvloed van Uw genade. Wij wachten op U. En moge de Heilige Geest in het Woord komen en het uitgeven door menselijke lippen aan menselijke harten, en moge Hij het nemen

en het in elk hart plaatsen naargelang onze behoefte. En wanneer de diensten voorbij zijn, we klaar zijn om naar onze huizen te gaan, zullen we nederig onze hoofden buigen en U dank en lof geven voor alles wat we van U geleerd hebben, en wat U voor ons gedaan hebt. In Christus' Naam vragen we het. Amen.

¹⁹ Het lezen van het Woord; in Johannes, het 1e hoofdstuk, u die Bijbels hebt en met mij mee zou willen lezen of het als tekst wilt noteren. En we lezen de tekst uit het Woord, en laten we dan bidden en dat de Heilige Geest de context uit het Woord haalt om aan ons te geven. We kunnen het lezen, wij die in staat zijn om te lezen, kunnen het lezen, maar alleen God kan het verband ertussen naar voren brengen. De tekst kan gelezen worden, want het is Zijn Woord, maar dan moet de—de context door God gegeven worden. Nu, in Johannes, 1e hoofdstuk, en . . . laten we beginnen bij het 28e vers en doorlezen tot en met het 32e.

Deze dingen waren geschied . . . ? . . . over de Jordaan, waar Johannes doopte.

. . . volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en zei: Zie het Lam van God, Dat de zonden van de wereld wegneemt.

En Deze is het van Wie ik gezegd heb: Na mij komt een Man Die vóór mij geworden is, want Hij was er vóór mij.

En ik kende Hem niet, maar Hij . . . maar opdat Hij aan Israël gemanifesteerd zou worden, daarom ben ik gekomen om te dopen met water.

. . . Johannes getuigde en zei: Ik heb de Geest zien neerdalen uit de hemel als een duif, en het bleef op Hem.

Ik wil dat nog eens lezen, dat laatste vers, 32ste vers.

En Johannes getuigde en zei: Ik heb de Geest zien neerdalen uit de hemel als een duif, en het bleef op Hem.

²⁰ Nu, moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan het Woord. Ik wil dat u probeert om—om elk woord te vatten als we kunnen. Kunt u me helemaal achterin goed horen? In orde, kunt u me daarachter horen? Als u dat kunt, steek dan uw hand op. Dat is goed.

²¹ Nu, ik wil vanmorgen tot u spreken over—over een gelijkenis, op zo'n manier dat zelfs de—de meest onkerkelijke persoon hierbinnen in staat zou zijn het te begrijpen. Nu, we komen naar de gemeente om onszelf te verbeteren. We komen om van onszelf betere mensen te maken, betere Christenen, betere burgers, betere vaders, betere moeders, betere burenen. We komen omdat Christus ons heeft gezegd dat als we komen en wat het ook zij vragen in Zijn Naam, waar we samengekomen zijn, zoveel als twee of drie, Hij bij ons zou zijn en het ons zou geven. Dus wat zou er vandaag meer, zou er beter voor ons kunnen zijn dan te weten dat wij in de gemeente zijn om onszelf te beteren, om ons begrip

te verruimen? Hoevelen zouden zeggen: “Daarvoor ben ik hier?” Laten we eens zien. “Ik—ik wil een beter begrip.” En we kunnen niet . . . we kunnen geen beter begrip krijgen, tenzij het . . . En als we een begrip van God gaan hebben, moet het uit Gods Woord komen, want het Woord is wat God ons gaf om onze hongerige zielen te voeden. En de Heilige Geest werd gezonden om het Woord van God te nemen, en ons te voeden door het Woord. Ziet u het? Zie, we . . . De Heilige Geest is van God gezonden om het Woord van God te nemen en het ons te geven naarmate we het nodig hebben. Nu, ik ben zo blij dat God zo’n voorziening heeft getroffen. U niet? Dat Hij ons zou voeden.

²² Wij zijn de schapen van Zijn weide. Daar gaan we het zo dadelijk over hebben: de schapen. En we zijn, het drievoudige wezen van God, en wanneer Hij de volledige controle over ons kan hebben, kan Hij ons leiden en onze gids zijn.

²³ Nu, het behaagde God zo, dat toen Hij Jezus naar de aarde stuurde, dat het Hem behaagde om Hem voor te stellen als een dier; en dat dier was het lam. Ver terug in den beginne, in de Hof van Eden, in de voorafschaduwingen van het komen van Jezus, offerde God, of liet Hij een lam als plaatsvervangend offer zijn in de voorafschaduwingen van het komen van Christus. Nu, ik heb me dikwijls afgevraagd waarom dat God Christus zou voorafschaduwen als een dier, als een beest. Maar we komen tot de ontdekking dat het lam, de reden dat Hij een lam koos—een lam is het zachtmoedigste en meest gedwee van al de schepselen die er op aarde zijn. Er is niets meer zachtmoediger en zachtaardiger dan een lammetje—zo onschuldig, niet in zijn eigen onderhoud vorziend. Het—het is niet arrogant. Het is een zachtaardig, gedwee klein schepsel. En toen God Christus aan de wereld zou gaan voorstellen, stelde Hij Hem voor in een lam.

²⁴ Nu: maar toen God, Vader God, Jehova, Zichzélf ging vertegenwoordigen vanuit de hemel, werd Hij vertegenwoordigd in de meest zachtmoedigste, nederigste van alle vogels die aan de hemel vliegen, dat is de duif. Er is geen zachtaardiger vogel dan de duif. Ik heb nogal een studie gemaakt over vogels en dieren in het wild, en de duif is een heel aparte vogel vergeleken met elke andere vogel die aan de hemelen vliegt. De duif is een—een—een minnaar. Een duif is zachtaardig. En een duif heeft geen gal; het is de enige in de vogelfamilie die geen gal heeft. Dat is de reden dat u nergens een duif ziet, behalve in de buurt van waar er graan is en zaad is. Nu, de . . .

²⁵ In de ark was er een duif. En de duif wordt op vele plaatsen in de Bijbel vertegenwoordigd. Het symboliseert de Heilige Geest. En ook wordt het lam op vele plaatsen in de Bijbel vertegenwoordigd als Christus, in de Openbaring, helemaal terug tot Genesis, en zo ook de duif.

²⁶ En in het Boek Genesis was de duif in de ark en zat op de stok met de—met de rest van het gevogelte van de lucht; en een van hen was een raaf—een kraai. En een kraai is een van de gemeenste vogels die er is, een kraai en een gaai, geloof ik, zijn zo ongeveer de gemeenste vogels die we kunnen vinden. De kraai is een zeer langlevende vogel; en hij leeft (wordt beweert) voor soms twee- of driehonderd jaar, dat een kraai. . . Een papegaai leeft langer dan dat.

²⁷ Maar een duif is één dier, of één vogel die geen gal heeft. Nu, de kraai zou hier kunnen zitten en van een dood karkas eten. U zult de duif nooit rond dat dode karkas zien. Ze kan het niet verdragen. De stank ervan in haar neus, ze zou het niet kunnen verdragen. Het zou haar ziek maken. Ze kunnen gewoon niet tegen iets dat aan het bederven is, aan het verrotten is. Ze kunnen het niet verdragen; dus, ze zou het niet kunnen eten. Als ze het zou eten, zou het de duif onmiddellijk doden, want wat het voedsel verteert is de overloop van de gal in de maag die het voedsel verteert. En als er geen gal is om daar in te gaan om dit aan te maken, dan zou het de duif doden. Dus u zult de duif altijd vinden rond waar er iets reins is, iets dat gezond is.

²⁸ Nu, de kraai is anders. Nu, let er nou op hoe de kraai een voorbeeld is van de huichelaar. De kraai kan daar op het—op het dode karkas zitten, en net zoveel eten als hij wil, en het veld in vliegen en ook tarwe eten. Maar de duif kan geen tarwe eten en dan naar het dode karkas vliegen.

²⁹ Dus, een huichelaar—een man kan een huichelaar zijn en zowel geestelijke dingen eten als goede dingen en slechte dingen. Maar een echte wedergeboren Christen kan de verkeerde dingen niet verdragen en kan alleen van het goede eten. Merk daar op! Als u iemand ziet die naar het dansfeest kan gaan, uit kan gaan en drinken, uit kan gaan en in zonde kan leven, terug kan komen in de kerk en misschien net zoveel kan juichen als een heilige—wat dat is? Hij is een aaseter. Hij kan zowel rotte dingen als goede dingen eten. Maar de echte Christen kan die dingen niet meer verdragen, want hij is overgegaan van dood in leven. En het zou hem onmiddellijk zo veroordelen, alleen al de gedachten eraan, tot het zou hem veroordelen, dat hij zijn gezicht zou afwenden en weg zou wandelen. O, wat een beeld!

³⁰ Nu: het lam is een heel zachtaardige kleine makker. Hij gaat niet, hij kan zichzelf niet helpen. Hij is niet zelfredzaam, omdat hij zichzelf niet kan helpen. Enige tijd geleden hier liep ik door een weiland toen ik nog patrouilleerde, en ik vond een klein lammetje. En ze waren op de een of andere wijze allemaal van hem weggegaan en hij zat helemaal verward in een bosje prikkeldraad. En de arme kleine makker lag daar bloedend en blatend. En ik kwam langs en ik zag hélemaal daarginds, ongeveer een halve mijl verderop was een hele kudde schapen. Nu, hij zou daar hebben gelegen en de kraaien zouden al snel

in zijn ogen hebben zitten pikken als we hem er niet uitgehaald hadden. Maar ik haalde de kleine makker uit de knoop en pakte hem op in mijn armen. Hij weigerde niet. Hij bleef heel rustig liggen. Ik pakte hem op in mijn armen. Eerste—eerste keer misschien dat een mens ooit met z'n handen aan hem kwam, maar hij was zachtaardig. Hij was gewillig om geleid te worden. Hij was gewillig om geholpen te worden. Ik hoop dat u het ziet. Hij was bereid om niet te proberen zich te verzetten, of terug te schoppen, of te bijten. Lammetjes schoppen niet terug, ze bijten niet—ze vernederigen zich gewoon. En deze kleine makker, ik pakte hem op en zette hem neer bij de rest van de schapen. Binnen een paar minuten vond z'n moeder hem; wat was hij blij! Nu: hoe typerend is dat voor het Lam van God!

³¹ Weet u, waar ze schapen slachten, weet u wat de schapen naar het slachtblok leidt, is een geit. Maar de geit zal de schapen regelrecht de schacht in leiden in het slachthuis en dan net op het moment dat hij de schapen de schacht in laat komen, dan springt hij eruit. Maar o, ze zeggen wanneer ze de geit gaan doden, dán verzet hij zich met hand en tand. Zie?

³² En zo zal de duivel het doen. Hij zal proberen Gods kinderen tot in het gemeenste te leiden, maar wanneer het tijd voor hém is om te sterven, dan verzet hij zich hevig. Dat is de wijze waarop de duivel het doet. En dat is de wijze waarop soms, een klein mooi uitzierend meisje, of een kleine snicklefritz jongen, met een pakje sigaretten of een fles whisky, een klein meisje zou weg leiden, een lam van iemands kudde, weg naar het verkeerde. "O, het is in orde. Er is niets aan al dat brave gedoe over de kerk." Maar laat de dood bij díé beste jongen eens toeslaan: u zult hem door het hele land horen gillen en schreeuwen. En dat is de manier waarop de duivel het doet.

³³ Maar een lam is zo liefelijk, dat het geleid kan worden. En dat is de reden dat God Christus representeerde als het Lam en Zichzelf als de Duif. En op de dag dat Johannes Jezus doopte bij de rivier de Jordaan, vond een van de grootste gebeurtenissen die ooit had plaatsgevonden daar plaats. Merk op, hoe prachtig! Het Lam, de zachtmoedigste van al de schepselen van de aarde; en de Duif, de zachtmoedigste van al het gevogelte aan de hemel. Nu, dat is de enige wijze waarop ze ooit verenigd konden worden. Het is de enige wijze waarop de Duif ooit op het Lam kon komen. Nu: toen de Duif neerkwam, Johannes zag Jezus en hij zei: "Zie het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt." En Johannes zei: "Ik getuig dat ik de Geest van God heb zien neerdalen als een Duif, en op Hem blijvend." Halleluja! Daar hebt u het. De Duif en het Lam samen verenigd. Dat is toen God en de mens een werden. Dat was toen hemel en aarde elkaar omarmden. Halleluja! Dat is toen God vlees werd gemaakt, het bracht, dat is toen God neerkwam uit de Geestvorm en een Mens werd gemaakt en onder ons woonde.

Dat is toen alle eeuwigheden elkaar omarmde. Dat was toen het menselijk gevallen ras van Adams volk en Jehova God en elke engel samenkwam, toen God en mens één werden gemaakt, op die grote gedenkwaardige dag toen Johannes Jezus doopte.

Nu, wat als ze een wolf zouden zijn geweest? Het lieflijke koeren van de Duif zou nooit de wolf hebben kunnen verdragen.

³⁴ Wat is er mooier dan laat in de avond die beste tortelduiven een poosje te horen zitten koeren? Nadat ik mijn vrouw en baby verloor. . . Ik zou niemand laten weten wat ik deed. Ik stapte vroeger in mijn oude auto, ik zou naar de overkant van de weg hier rijden, hier naar het Walnut Ridge begraafplaats gaan, daar bij een boom gaan zitten en naar het graf kijken. Ik kon ze gewoon niet opgeven. Het leek alsof ik er niet meer tegen kon. Ik dacht: mijn kleine baby die daar ligt, acht maand oud. Hoe ze haar kleine handjes uitstak en naar me toe reikte, en als ik op de hoorn blies of iets tegen haar zei en ze “goo-goo” riep, haar kleine handjes uitstak. En ik ging naast een boom neerzitten, vooral wanneer het avond zou worden. En daar was een oude duif die daar in de struiken zat, zij ging dan koeren. O my! Ik heb me eens afgevraagd of het de onsterfelijke ziel van mijn baby was die terugkwam om met me proberen te spreken. Niets liefelijker dan dat koeren van de duif. Hoe ze liefdevol is! Ze nieuws brengt. Hoe ze vrede probeert te stichten! 's Morgens vroeg opstaan, daar in het struikgewas gaan, vlak bij waar ik woon, wat een vredig iets om te luisteren! Die daar op die grote, hoge bomen zitten, die duiven, en die naar elkaar koeren.

³⁵ Laatst bij broeder Cox; een oude moederduif had twee kleine baby's. En ze zaten bovenop het gebouw zodat de katten ze niet konden pakken. En de oude moederduif zou ze te eten geven. Dan kwam ze naar beneden om ze te halen en liet ze in de boom gaan; en ze zouden daar zitten met hun halsen om elkaar heen en koeren, en liefelijk zijn, de hele dag door, twee kleine, zachte babyduifjes.

³⁶ En ik dacht eraan hoe God, (de duif is zo'n liefhebbende vogel) en de Duif, God, Die Zijn menselijke wezens wil beminnen. God wil geliefd worden. God wil ú liefhebben. “God had de wereld zo lief, dat hij zijn eniggeboren Zoon gaf, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren zou gaan, maar om eeuwigdurend leven te hebben.” Gezegend zij de Here! Toen moest God, omdat Hij lief wilde hebben, moest Hij iets beminnelijks maken. Hij moest iets zachtaardigs maken zoals Hijzelf. Hij moest iets maken dat bemind kón worden. Hij moest iets naar Zijn eigen natuur maken.

³⁷ U zou niet iets kunnen liefhebben dat niet van uw eigen natuur was. Liefhebben moet zich verenigen met liefde. Een man en vrouw moeten van elkaar houden, als ze het ooit willen halen. Een familie moet van elkaar houden, als ze het ooit willen halen.

Iets om van te houden! U zoekt overal om een meisje te vinden om uw vrouw te worden, waar u van houdt. Zij zoekt om een man te vinden van wie ze kan houden.

³⁸ En God zoekt en probeert een ziel te vinden, die Hij kan liefhebben. Dus stelde Hij Zichzelf hier op aarde voor als een zachtaardige Duif, en een zachtaardig Lam. Als dat Lam ooit een ogenblik de aard van een snauwende wolf zou hebben aangenomen, zou die Duif onmiddellijk de vlucht hebben genomen, ze zou weg zijn gegaan.

³⁹ Maar het—het—het lam, hij heeft geen groot verstand van zichzelf. Een lam is één ding: wanneer het verdwaald is, is het hopeloos verloren. Een schaap kan de weg niet terugvinden. Dat is de reden dat de geit het naar zijn dood leidt. Het kan z'n weg niet vinden, een schaap dat verdwaald is. Dat is de reden dat God ons met schapen vergeleek. Wanneer we verdwaald zijn, zijn we verloren. Er is geen manier dat we het zelf kunnen vinden. En er is maar één manier om het te doen: dat is ons overgeven aan de Herder van de kudde, en Hij doet het leiden.

⁴⁰ Nu, zoals ik dit Lam en de schapen samen opmerk. . . het Lam en de Duif, liever gezegd, samen: zij maakten één. Dan, kijk hoe de Duif het Lam, de Zoon van God, leidde. Hoe zachtaardig Hij was, wetende dat Hij naar de slacht ging. Hoe zachtmoedig Hij was, om altijd niet te proberen het Zelf te doen, niet te proberen zelfgenoegzaam te zijn. Hij zei: "Ik doe niets totdat de Vader het Mij eerst toont, en de Vader woont in Mij."

⁴¹ Nu, nóg iets wat het lam is: het lam is gewillig zijn rechten over te geven. Nu, God wil dat we lammeren zijn, maar er zijn zo vele keren dat we onze rechten niet willen onderwerpen—onze rechten niet willen opgeven. Zovelen van u zeggen: "Wel, ik heb rechten, broeder Branham." Dat is waar; maar bent u bereid uw rechten op te geven? Bent u bereid uw rechten over te geven, zodat God u kan leiden? Dat is wat er aan de hand is met onze kerken vandaag, in de grote meerderheid, dat de zachtmoedigheid van het Lam van God. . . We worden verondersteld lammeren te zijn; we zijn alles behalve lammeren geworden. En dat is de reden, zodra we die houding aannemen, dat de Duif van de Heilige Geest opvliegt en vertrekt.

⁴² Als het Lam van God de eerste snauw als een wolf zou hebben gemaakt, of iets zou hebben gedaan dat in strijd is met wat de zachtaardige Duif zou hebben toegestaan, zou de Duif zijn opgevlogen. Ze zou in een ogenblik vertrokken zijn.

⁴³ En dat is de reden dat we ons vandaag afvragen: "Wat is er aan de hand met de Pinkstergemeente?" Het is omdat we een andere aard hebben aangenomen. We hebben een aard aangenomen van: "We willen onze rechten. We gaan doen waarvan wij weten wat juist is om te doen." En we worden

arrogant. We worden vijandig. We worden onverschillig. We laten temperament binnenkomen. We laten egoïsme binnenkomen.

⁴⁴ Een lam, als het tijd wordt. . . Hij bezit zijn eigen wol, dat is zijn recht. Hij bezit zijn wol, maar ze nemen het lam en gooien hem op de stelling en binden zijn poten vast. Hij schopt niet, hij maakt geen ophef. U neemt gewoon zijn rechten zomaar van hem af, omdat hij een lam is. Hij kan niets anders doen, omdat dat zijn aard is. Maar ga eens het pad van een Christen dwarszitten: u zult uitvinden of hij een lam is of een geit. U zult uitvinden wat hij is; zit hem eens één keer dwars. En dat is heden de reden waarom onze gemeenten in de toestand zitten waarin ze zijn.

⁴⁵ Wij noemden onszelf het lam van God. De vrouw, en de man, beiden, zijn zich beginnen te gedragen als alles behalve lammeren van God. U ziet ze over straat lopen met kort, afgeknipt haar, krullen in hun haar. En een paar jaar geleden noemde u. . . u, ze. . . u zou ze niet hebben kunnen inhuren om dat te doen. En dan vraagt u zich af waarom de gemeente in de toestand is waarin ze is. Het is omdat u de aard van een wolf of een geit aannam in plaats van de zachtmoedige lieflijkheid te behouden. En u zegt: "Dat is mijn voorrecht, broeder Branham." Ik weet dat het uw voorrecht is. "Kappers knippen haar. En zolang de kapper haar knipt, heb ik dan niet het recht?" Dat klopt, dat is uw Amerikaanse voorrecht. Maar bent u bereid het op te geven, om een lam te zijn? Bent u bereid uzelf te onderwerpen?

⁴⁶ En u vrouwen: niet lang geleden zou u over straat gaan. . . Het is belachelijk om te zien hoe de vrouwen zich vandaag de dag kleden. En ik heb het niet over Presbyterianen en Methodisten, ik heb het over u Heiligheidsvrouwen. Ga de straat op, en het is. . .

⁴⁷ Ik had een klein kruisje voorin mijn auto hangen, en iemand zei tegen me, zei: "Billy, weet je dat dat een Katholiek embleem is?"

⁴⁸ Ik zei: "Wanneer hebben de Katholieken ooit het recht op het kruis gekregen?" Nooit. Dat is geen embleem van het Katholiek geloof; dat is het embleem van het Christelijk geloof. Een Katholiek geloof is een kleine dode heilige, van Maria of—of een of andere dode die zij aanbidden. Wij aanbidden geen dode mensen. Wij aanbidden niet de heilige Cecilia en al die verschillende heiligen. Dat is Katholicisme, wat een hoge vorm van spiritisme is. Maar het kruis vertegenwoordigt Hem Die stierf en weer opstond.

⁴⁹ En ik zei: "Ik hou dat daar, als ik over de straat kijk. Vijfentwintig jaar geleden, of dertig, toen ik bijna blind was, beloofde ik God dat als Hij mijn ogen zou genezen, dat ik naar het juiste zou kijken." En ik zei: "Overal waar je heen kijkt, is het zo goddeloos, vrouwen half gekleed en naakte vrouwen die in hun tuinen liggen en overal. Ik kijk naar het kruis in plaats

van te kijken (en bedenk wat Christus voor me heeft gedaan en draai mijn hoofd weg) naar dat wat van de duivel is.” Halleluja!

⁵⁰ En dat zijn mensen. . . Zeg niet dat dat “Presbyteriaans, Katholiek” is, dat is Pinksteren! Amen. U zegt: “Ik heb er recht op, broeder Branham.” Dat klopt, maar als u een lam was, zou u uw rechten opgeven. En als u zich zo gaat gedragen, vliegt de Heilige Geest, de zachte Duif, meteen weg. Zij laat zich niet met u te schande vallen. Nee, nee, nee. Denk niet dat u zo kunt handelen en de Heilige Geest kunt behouden. U kunt het niet! De Bijbel zei dat. U moet ze verbeuren, uw. . . Wel, zeg: “De rest van de vrouwen doen het.”

⁵¹ En u mannen, u arme, kleine, verwijfde dingen zonder ruggengraat, u, die uw vrouw zoiets zou laten doen, dat laat zien uit welk hout u gesneden bent. Dat is de reden dat u de Heilige Geest niet hebt zoals u beweert te hebben, of u zou genoeg in u hebben om te zorgen dat ze zich als een dame gedraagt, zolang ze bij u woonde, in ieder geval. Amen. Dat klinkt ouderwets, scherp. Maar dat is wat de gemeente vandaag nodig heeft, is een ouderwets uitwassen met de Heilige Geest en uithangen en uitdrogen en uitstrijken door de Heilige Geest. Zeker!

⁵² Wat een toestand is de wereld in gekomen! Hoe ze op straat gaan en doen! Hoe dat u op woensdagavond uw hoofd in een televisie steekt en niet naar de kerk gaat! Hoe dat u. . . Wel, maar er is geen kind in het land die niet alles weet over wie David Crockett is. En die smerige leugen, die zegt dat hij een beer doodde toen hij drie jaar oud was; u weet dat dat een leugen is, maar u laat uw kinderen hun hoofd daarmee volgepropt worden. En er is nog geen één procent van de honderd die ooit iets over Jezus Christus heeft geweten. Omdat deze wereld zo verontreinigd is geworden! Dit land, zo belachelijk en zo ver van God, heeft de Heilige Geest verworpen.

⁵³ O, zegt u: “Ik ga naar de kerk en juich.” Dat zou u kunnen doen. Maar totdat dat zachtmoedige Lam van God zich in uw hart nestelt en u uw leven doet opruimen en u als een ander mens doet gedragen, zal het u geen goed doen om het Christendom na te bootsen. U moet het hebben. Amen.

⁵⁴ Ik ging hier onlangs een huis binnen om een zieke man te bezoeken; en er lag, zat daar een dame. En een kleine oude Oswald kwam binnen, z'n hoed op de zijkant van z'n hoofd en zei: “Mammie, is het eten klaar?”

⁵⁵ Ze zei: “Lieverd, we hebben geen tijd gehad,” zei, “deze morgen om eten klaar te maken.” Zei: “Ik maak een boterham voor je klaar,” zei, “daar zijn wat sinaasappels.”

⁵⁶ Hij liep erheen en pakte een sinaasappel, keek ernaar, beet erin, gooide hem zo hard hij kon tegen de muur, het sap liep naar beneden, zei: “Als dat alles is wat je hier hebt, dan ga ik weg,” zo.

⁵⁷ Ik dacht: “O God, hij zou voor vijf minuten van mij moeten zijn geweest!” Nou, ik zou hem een aframmeling hebben gegeven zoals hij nog nooit zou hebben meegemaakt! Maar ze zitten daar languit, beklaagd en verwend. Wat hij nodig heeft is weer een goed ouderwets pak slaag. Dat is wat we nodig hebben, weer wat ouderwetse huishoudens, en wat predikers die achter de preekstoel zullen staan en de waarheid prediken, en het neerleggen waar het hoort. Amen. Dat is waar. O my!

⁵⁸ Kleine Mary, stamp met haar kleine voetje en steekt dat kleine neusje omhoog en krult die kleine rose gekleurde lipjes (door Max Factor spul) omhoog in de lucht en steekt haar kleine hoofd omhoog en loopt het huis uit. Wat een schande! Hoe ongehoorzaam zijn kinderen! De Bijbel zei dat ze het zouden zijn. De Schrift zei dat ze het zouden zijn. Hoe ze zich zouden gedragen, hoe ze zouden doen, en de dingen die vandaag in de wereld gebeuren, zijn omdat ze de Heilige Geest weg hebben bedroefd.

⁵⁹ Enkele jaren geleden...Ik ga nu over een paar dagen om de eerste uitstorting van de Heilige Geest in Amerika te vieren, vijftig jaar geleden dit jaar op de oude Azusa Street samenkomst, Pinkstersamenkomst, in Los Angeles, waar ze hun eerste uitstorting van de Heilige Geest hadden, toen de mensen samenkwamen. Toen Christus onder die mensen neerkwam, waren ze net zo zachtaardig, net zo vredig. Ze leefden godvruchtige levens. Ze leefden levens van opoffering. Ze waren bereid toe te geven. Ze waren bereid zich te laten leiden door de Heilige Geest. Het kon ze niet schelen wat de mensen zeiden, dat ze “ouderwets” waren, of ze zeiden dat ze “gek” waren of wat dan ook, ze waren bereid zich te laten leiden door de Heilige Geest.

⁶⁰ Maar vandaag, o my, met een poederdons en een make-up doos en een korte broek aan en buiten op straat, wel, het is een schande! En noemen zichzelf “met de Heilige Geest.” O, u zegt: “Maar ik sprak in tongen.” Ja, en de duivel doet dat ook. “O, ik juichte.” En de duivel doet dat ook. De duivel kan alles nadoen wat God heeft, behalve liefde, en hij kan geen liefde nadoen. Ja.

⁶¹ Dan, voor u het weet, wanneer u die dingen begon te doen, legde u de lat lager, u begon compromissen te sluiten, toen begon de kerk kleine groepjes, klikjes onder hen te krijgen, en deze zei: “Weet u, de voorganger is gewoon *zus en zo*,” of “de diaken is *zus en zo*.” En voor u het weet luisterde u ernaar! En dat is de reden dat we zoveel problemen hebben gehad, is omdat u naar de duivel begon te luisteren en een snauw kreeg in plaats van te luisteren naar de zachtaardige Duif, de Heilige Geest, de Duif van God, die u zou leiden en gidsen, u zou liefhebben en u zou zegenen.

⁶² De eerste keer dat u een van die kleine driftbuien krijgt, vliegt de Duif meteen weg. Dat is juist. Ze kan er niet tegen. Haar natuur is anders. O, daar kan Ze helemaal niet tegen. En als u gaat praten over uw buurman, daar kan Ze niet tegen, Ze pikt het gewoon niet. Hij vliegt gewoon op en gaat weg. Hij kan er gewoon niet langer tegen. De Duif is zachtvaardig. De Duif is zachtmoedig, en de Duif en—en het kan nergens tegen, tenzij het dezelfde aard heeft.

⁶³ Nu, God kan u een andere natuur maken—man of vrouw—Hij kan u een andere natuur geven. En u zegt: “Wel, broeder Branham, wat kunnen we eraan doen?” Gewoon weer een lam worden. Er zijn slechts twee dieren die ooit samen met elkaar om zullen gaan, dat zijn de duif en het lam. De duif komt tot niets anders dan een lam. En als u een geit bent geworden, haal die oude geitengeest dan van u af. Dat is juist. Als u iets anders bent geworden, haal het dan bij u weg; als u een kletskaus begint te worden.

⁶⁴ Op een keer predikte ik hier zo hard als ik maar kon preken, in een bepaalde stad, en er waren daar duizenden mensen. Ik nodigde de mensen uit bij het altaar. Ik dacht dat ik alle gebieden van de zonde had behandeld, ik had alles behandeld wat ik maar kon bedenken. Die avond na afloop van de dienst kwam er een heel preuts vrouwtje langs; ze zei: “Wel, broeder Branham, ik ben heel blij dat u mij vanavond niet hebt aangesproken.”

Ik dacht: “Dat moet een echte Christen zijn.” Zei: “Dat u mij vanavond niet hebt aangesproken.”

⁶⁵ Ik zei: “Wel, ik ben zeker blij dat te horen dame, u moet wel dicht bij het Koninkrijk van God zijn.” En ze trippelde weg.

⁶⁶ Er stond daar een oudere dame. Ik zei: “Zeg, kent u die vrouw?”

“Ja.”

Ik zei: “Zij moet wel een echte Christen zijn.”

⁶⁷ Zei: “Eén ding bent u vanavond vergeten aan te roeren, broeder Branham, dat was roddelen. Zij is de grootste roddelaar van het land.” Daar bent u er; dat is het, zie.

⁶⁸ Maar wanneer u bij een van die dingen komt—maakt niet uit of de prediker het op de preekstoel aanroert of niet—wanneer u die vleselijke dingen van de wereld ziet, zolang u ze toelaat, bent u bij God vandaan en zal de Heilige Geest wegblijven. Dat is de reden dat de samenkomsten niet meer zijn zoals ze vroeger waren. Dat is de reden dat het zaagselpad vanmorgen niet in de tabernakel is geboren. Dat is de reden dat de grote tentsamenkomsten er niet in het land zijn, is omdat we de zachtvaardige Duif van God bedroefd en daardoor verjaagd hebben. Dat is juist. Hij zal niet bij ons blijven zolang

we zo onverschillig zijn, zolang we lasteren: “Wij willen onze manieren!”

⁶⁹ Nu, ik wil dat u het opmerkt: het Lam was een zwijgend Lam. De Bijbel zei: “Hij deed zijn mond niet open. Zoals het schaap voor de scheerders, was Hij stom.” Hij deed zijn mond niet open. Hij was geen kerel die zijn rechten wil. Nee meneer, Hij was bereid zijn recht op te geven. Hij was een stille Lam.

⁷⁰ Maar tegenwoordig, o my, hoe we graag onze verschilpunten willen! O my! “Ik zeg u: laat iemand mij maar iets zeggen; ik zal erheen gaan en hem pakken, jongen, ik zal hem de oren wassen.” “Ik zal die oude huichelaar de waarheid zeggen als ik haar zie! Wacht maar tot ik haar zie! Prijs God, halleluja! Mm-hm!” De Duif vliegt gewoon op en gaat weg. Dat klopt. De Heilige Geest is niet meer bij u zolang u zich zo voelt. Noteer dat maar in uw boek, het zal dat nooit. De Heilige Geest zal gewoon niet in de buurt blijven waar dat soort geest is. Het moet een lammerengeest zijn, een zachtaardige geest, of Hij zal er gewoon niet bij blijven, dat is alles; als het geen zachtaardige, zachtmoedige, geleid door de Heilige Geest. En als er iets opkomt, merkt Hij het niet eens, gaat gewoon door. Zie? En op het moment dat het zich afwendt, weet u, dat is het moment . . . wanneer u zich afwendt.

⁷¹ Weet u dat de eerste zonde begon met een persoon die zich even voor een ogenblik afwendde. Wist u dat? De Bijbel zei dat. Eva wendde even een ogenblik af, om te horen wat Satan te zeggen had, en hij schilderde haar zo’n mooi beeld tot ze werkelijk dacht dat het de waarheid was. En ze luisterde naar hem.

⁷² En het enige wat de duivel u wil laten doen is dat u zich even voor een paar ogenblikken afwendt. Hij kan het beeld schilderen en zeggen: “Nu, kijk eens hier. U weet, broeder, u weet, zuster, als zij het juiste soort mensen waren, zouden ze *dit* niet doen. Als zij gewoon *dit* hier deden, weet u.” Hij kan het zo echt voor u maken tot het een werkelijke waarheid wordt. Dat is juist! Maar vergeet niet dat het de duivel is!

⁷³ Het maakt me niet uit hoe laag ze zijn, hoever ze onder de zonde gebukt gaan, het is voor u de zaak om een arm om hen heen te slaan en ze op te richten door de liefde van God. Waar was u toen de Duif van God u uit de modderige klei tilde? Het is uw zaak, mijn vriend. Deze wereld smacht naar een beetje liefde. De . . .

⁷⁴ Ik wil ook dat u ook bij dit dier opmerkt, dit kleine dier, het was een zwijgend lam omdat het niet . . . toen Hij werd gescholden, schold Hij niet terug. Hij schold niet en ging niet tekeer en maakte geen drukte en geen ruzie en ging niet alsmear door, dat deed Hij niet. Toen iemand . . . Toen Hij werd gescholden, schold Hij niet terug. Hij deed zijn mond niet open.

75 Maar laat iemand eens iets tegen u doen, of mij doen: o my, wij exploderen als een pad die een lading zware hagel eet, blazen als een—als een oude gans. “Ik zeg u nu: als hij weer zo op mijn tenen trapt, ga ik nooit meer terug naar die oude kerk. Nee meneer. Prijs God! Halleluja! De Nazireeërs zullen me ontvangen, de Pilgrim Heiligheid, zij zullen me nemen. Halleluja. Ik hoef het niet meer te doen.” Goed, de Duif vliegt weg.

76 “Weet u wat? Als die oude huichelaar naar die kerk gaat, zal ik er nooit meer heen gaan. Prijs God, ik zal het nooit meer!” Wanneer dat ding u treft, die oude snauwende wolf, vliegt de Duif op. Juist. Dan is de Heilige Geest weg.

77 Dan vraagt u zich af wat er met u aan de hand is. U vraagt zich af wat er met de gemeente aan de hand is. U vraagt zich af wat er met u aan de hand is. Waarom hebt u geen overwinning meer zoals u vroeger had? U hebt uw natuur veranderd. U bent een geit geworden in plaats van een lam. U bent iets anders geworden in plaats van een lam.

78 U moet die echt zachtmoedige Geest krijgen: “Laat de Heilige Geest me waarheen ook leiden. God, ik heb elke zondaar lief, waar ze ook zijn.” Dat soort toestand in het menselijke hart komt, dan gaat u iets zien gebeuren, uw ziel.

79 U zegt: “Wel, broeder Branham, is daar een oplossing voor?” Ja, word gewoon een lam, dat is alles. U zegt: “Wel, broeder Branham!”

80 Ik ontmoette onlangs 's avonds een jonge vrouw, in Shreveport. Billy en ik gingen ergens naartoe om een broodje te eten, nadat de dienst voorbij was. Een mooie jonge vrouw kwam daar binnen, waarschijnlijk, jong meisje, misschien twintig, of zoiets, keurig gekleed. Ze ging zitten. Ik merkte dat ze opzij bleef kijken. Ik bleef gewoon dooreten. Een paar minuten kwam de dame binnen. Ze zei: “Hoe maakt u het?” Sprak met haar. En ik kende de dame, het was zuster Davis daar. En, zij en een andere dame van Life Tabernacle—ik kende hen goed; zij kwam naar me toe en sprak met me, ging verder. Toen, de jongedame die tegenover me zat, ze zei: “Broeder Branham, dat was een fijne boodschap vanavond.”

81 Ik zei: “Hoe maakt u het, zuster?” Ik zei: “Dank u wel.” En ik zei: “Bent u lid van de Life Tabernacle?”

82 Ze zei: “Ja.” Ze zei: “Weet u, broeder Branham, ik had in het koor kunnen zingen, maar ze hebben daar een beperking.” Ze zei: “Ik had, o, zoveel jaren van zangles en alles.” Ze zei: “Ik zong solo's en ik zong bepaalde dingen.” Zei: “Maar, ik—ik mocht niet zingen, want ze hebben—ze hebben een beperking dat ‘geen vrouw die verf gebruikt in het koor mag zing—zingen.’”

Ik zei: “Wel, prijs God voor Life Tabernacle!”

83 Ze zei: “Wel, ik zeg u broeder Branham,” ze zei: “Ik ben een Christen.”

84 Ik zei: “Zuster, ga dan naar huis en was uw gezicht, of wat u ook doet.” Ik zei: “Bedoelt u mij te zeggen dat u zo’n klein ding als het dragen van een beetje van dat oude spul op uw gezicht zou laten . . .”

85 En ik kan u bewijzen dat dat van de duivel komt. Ik kan u bewijzen dat niets in de . . . De oorsprong ervan heidenen waren. En zolang u het draagt, is het een merkteken van een heiden. Nu, ik kom net terug uit Afrika, en ik ben in de Hottentot oerwouden geweest, en heb ontdekt waar nou precies oorbellen, waar al dat spul vandaan komt, en al dit, een boel sieraden om uw nek heen gewikkeld en oren en alles, waar dat vandaan komt. Het zijn de heidenen. En de Bijbel wil niet dat een Christen een heiden is. En u wilt niet . . . Ik zeg niet dat u een heiden bent omdat u het doet, maar u laat uzelf erop lijken. Het is omdat uw voorganger u de waarheid niet verteld heeft. De Bijbel zei dat.

86 En nu zegt u: “Broeder Branham, ik geloof dat als ik kort haar heb, het me koeler maakt, en zo.” Dat klopt, maar als u lang haar had, zou u koeler zijn. Het zal het allemaal uit uw nek wegnemen en het bedekken en het in orde maken.

87 Wel, weet u wat de Bijbel zei? Dat een man het recht heeft zijn vrouw weg te sturen en van haar te scheiden als ze haar haar knipt. Als ze haar haar knipt, laat dat zien dat ze ontrouw aan hem leeft. De Bijbel zei dat, I Korintiërs 12, kijk of dat niet juist is. Zij die . . . Een vrouw die haar haar knipt, onteert haar hoofd, wat haar man is. En als ze oneervol is, zou men van haar horen te scheiden en bij haar weg te gaan. Dat is juist. Maar zie, de voorganger vertelt u die dingen nooit. En dat is de reden dat u doet zoals u doet. En—en de man: de Bijbel zei . . .

88 Hier niet lang geleden was er iemand die schreef en zei: “Broeder Branham, de—die blouses die vrouwen kopen;” zei, “wel, het is zo’n . . . u kunt nauwelijks meer blouses vinden, en zou het in orde zijn voor ons Christenvrouwen om deze dacrons, nytons, of wat het ook is te dragen?”

89 Ik zei: “Kijk zuster, er is één ding over te zeggen. Hier is één ding dat waar is. U kunt dit doen. Als u er geen kunt kopen, verkopen ze naaimachines: u kunt er een maken.” Ik zei: “Dat is juist. Om het er gewoon uit te laten zien . . .” Ik geloof . . . Weet u, wat er in uw hart zit is wat zich uitdrukt. De manier waarop u doet en handelt, dat laat zien wat er in u zit.

90 Dat is de reden dat al dit gesnauw hier en getier en gekibbel en—en geroddel en tekeergaan in de kerk, dat is wat de kerk opbreekt. Dat laat zien dat de duivel in u is gekomen en dat laat zien dat de Heilige Geest u heeft verlaten. Nu, ik weet dat dat sommigen van u gewoon het vuur na de schenen legt, maar dat hoort het te doen. Dat hoort het ook! Daar is het voor gezegd;

niet om wijs te zijn, niet om bij de hand te doen, maar om u te vertellen waar het probleem ligt, want op een dag zal ik moeten staan en rekenschap voor u moeten afleggen. En de wijze waarop u doet en handelt: dat laat zien wat u bent. Als u gewoon een oud humeur hebt dat zo komt opvliegen, en hier komt en tekeergaat, of bekritiseert, of vulgariteit en dat soort dingen—dat laat zien waar het vandaan komt.

⁹¹ Nu, er is maar één ding te doen: haal dat ding daar weg, en de Duif zal tot uw hart terugkeren. Toen de duif de ark uitging—ze werd eruit gezet. Maar ze kwam terug en klopte op de deur van die ark totdat Noach haar binnenliet. [Broeder Branham klopte op de preekstoel—Red.] De Heilige Geest is hier. De Heilige Geest wil binnenkomen. Dat is vandaag de reden dat de Heilige Geest—Hij is niet voor altijd van u weggegaan. Hij zit daar gewoon ergens op de takken van de bomen, klaar om zich terug te vliegen en in u te komen, en u liefde en vrede en vreugde te geven zoals u vroeger had. Natuurlijk wel. Hij is er klaar voor. Hij wil het doen. Hij verlangt om het te doen. Maar u staat het Hem niet toe te doen!

⁹² Nu, ik spreek niet tot u vreemdelingen. Ik weet niet wat uw voorganger . . . Ik spreek tegen de Branham Tabernacle. Ik spreek niet tegen u mensen van andere gemeentes. Ik spreek tegen de Branham Tabernacle. Dat is wat er hier aan de hand is.

⁹³ Dat is wat maakt dat de Duif wegvliegt. Laat iemand gewoon iets kleins rond de gemeente beginnen, en voor je het weet: “O, is dat zo? O, heeft . . .? Dat meen je niet?” Op dat moment gaat de Heilige Geest, vliegt Hij weg. Het kan gewoon niet tegen dat soort geest. Zolang die lamsnatuur u verlaat, dan is de Heilige Geest weg. Dat is juist. En dat is wat er vandaag de dag aan de hand is. Dat is de reden dat de mensen in de toestand zijn waarin ze zijn, omdat ze de verkeerde geest in hun hart, in hun leven hebben laten komen. Nu, daarom hebben we . . .

⁹⁴ De Bijbel zei dat er daarom zoveel zieken en aangevochtenen onder ons zijn, vanwege zulke dingen. We moeten zachtvaardig zijn. We moeten vreedzaam zijn. We moeten een lam zijn zodat de Duif bij ons kan wonen.

⁹⁵ Nu, denk eraan: de Duif zal komen. Hij zei: “O broeder Branham, zeg me niet dat ik de Heilige Geest nooit heb ontvangen. Halleluja! Daar toen op een avond, o, toen Hij binnenkwam; ik kon gewoon lopen . . .” Zeker was Hij dat. “O, ik voelde me zo goed; ik voelde me alsof ik elk vogeltje uit de boom kon pakken en hem kon knuffelen en hem liefhebben. Mijn slechtste persoon die me ooit iets heeft aangedaan, ik voelde me alsof ik m’n arm om hem heen kon slaan en hem kon omhelzen. O broeder Branham, hoe ik me voelde.” Zeker, dat was de Heilige Geest.

96 Maar ziet u, de reden dat Hij niet kon blijven. U was toen een lam, maar toen u een wolf werd, moest Hij Zijn vlucht nemen. Niets mis met de—met de—met de Duif; u bent het; en de . . . u liet die geest tot u komen. “Liet ik het toe, broeder Branham?” Ja, toen u naar dat geroddel luisterde, toen u naar die leugen luisterde, toen u zei: “Wel, ik heb er recht op!”

97 U hébt geen recht! U bent gekocht met een prijs; dat was de prijs van het dierbaar Bloed van de Zoon van God. U hébt geen wettige rechten. Halleluja! De enige rechten die u hebt is: kom tot de Bron gevuld met Bloed, geput uit Immanuëls Ader, wanneer zondaars ondergedompeld in de vloed, al hun schuldige vlekken kwijtraken. Jazeker. Dat is het enige recht dat u hebt, is een overgave van uw eigen wil, aan God, en dan doet God het leiden van dan af aan. Dat is wat . . . veroorzaakt—de samenkomsten . . . Dat is wat zoveel vreemde dingen veroorzaakt. De Heilige Geest zal naar een plaats toe gaan, de Heilige Geest zou zeggen: “Dit is niet juist. Stop de samenkomst, ga daarginds.” Ik zal het ook stoppen, broeder, meteen verdergaan. Dat is juist, want u moet geleid worden door de Geest van God. En de enige manier om geleid te worden door de Geest van God, is door zachtmoedig te blijven; niet om een heleboel te weten.

98 “O,” denkt u, “ik weet een heleboel.” Ja, u laat uw verstand helemaal opgewerkt worden, en het kan niet eens zélf meer werken. U kent al de boeken en al de antwoorden en al het Grieks en al het Hebreeuws, en hebt geen plaats voor de Duif om te nestelen. Dat is juist. Maar u weet het allemaal; dan kan de Duif niet leiden, omdat u teveel weet.

99 Het lam beweert niets te weten. Het heeft iemand anders nodig om het te leiden. Glorie! Dat is het. Weet niets! Amen. Het enige wat ik weet, is dat Christus Jezus stierf om me te redden.

100 Daar in Californië was er een man die kwam, had een bord voor zich waarop stond: “Ik ben een dwaas voor Christus,” en op de achterkant stond: “Wiens dwaas bent u?” Dat is juist. Wordt een dwaas voor de wereld, opdat u geleid mag worden door de Heilige Geest; want de zonen en dochters van God worden geléid door de Heilige Geest. Romeinen 8:1 zei: “Er is nu dus geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar de Geest,” die niet naar de wolf wandelen, maar de Duif. Amen.

101 Doc zong vroeger een lied: “Vul mijn weg elke dag met liefde, als ik wandel met de hemelse Duif; laat me gaan heel de tijd met een lied en een lach, vul mijn weg elke dag met liefde.” Wat een vreedzame dag zal het zijn voor de Branham Tabernacle, of elke andere gemeente, of elk individu, wanneer ze hun rechten zullen opgeven, om een lam te worden.

“Wat is de vraag, broeder Branham?”

¹⁰² Keer terug tot een lam, keer terug om zachtaardig te zijn, keer terug om niets te weten, keer terug om u gewoon aan Christus te onderwerpen. Probeer niet, probeer niet iets te weten. Wandel gewoon zachtmoedig, rustig, nederig, zachtaardig, en de Duif zal u leiden. Maar telkens als u . . . ziet . . . naar dat geroddel luistert, telkens als u dat humeur op laat komen, telkens als u denkt dat u het recht hebt om *dit* en *dat* te doen, vliegt de Duif gewoon op en gaat ze weg. Dan heb u het niet meer. Nu, ze is vanmorgen niet zo ver van u vandaan, gemeente. Ze zit daar op de tak van vrede, wachtend tot uw natuur verandert wordt. Amen.

¹⁰³ Wat u vandaag nodig heeft is om al uw rechten in te leveren, is om God u te laten neerleggen en al uw rechten van u af te scheren. Amen. Zou u zich kunnen voorstellen hoe een klein lammetje—vacht helemaal over hem heen hangend? Dat zijn zijn rechten. Ja. “*Hijg, hijg, hijg.*” Zo heet, en dan gewoon op de scheertafel gaan liggen. Zij weten wat het beste voor hem is. Al zijn rechten van hem afnemen en het er allemaal afscheren, hoe koel en licht hij rent. My, my; hij is blij en springt in het rond en heeft een geweldige tijd. Jazeker. Als u uw rechten opgeeft, is dat wat u krijgt. Maar u moet uw rechten opgeven en het Woord van God heel de wereld van u af laten scheren, al de gewoontes van de wereld weg laten nemen, en u wordt een nieuw schepsel in Christus.

¹⁰⁴ Enige tijd geleden hier, in Afrika—ik sprak met een—een oude heilige. Hij zei: “Broeder Branham, ik weet dat u in het bovennatuurlijke gelooft.”

Ik zei: “Zeker, mijn broeder.”

¹⁰⁵ Hij zei: “Jaren geleden dacht ik dat ik iemand was.” Zei: “Ik dacht dat ik een echte Christen was.” En hij zei: “Toen, daarboven in onze kerk . . . ik moest een heuvel beklimmen, waar ik mijn kleine auto stopte.” En zei: “Ik moest een heuvel beklimmen van o, drie- of vierhonderd meter, en om de struiken en zo heen gaan om naar boven te komen.” En zei: “We hadden daar een gebedsbijeenkomst.” En zei: “Ik dacht dat ik echt een Christen was.” Hij zei: “Ik kende de hele Bijbel. Ik had al het Hebreeuws bestudeerd. Ik had de juiste uitspraak van de Woorden allemaal bestudeerd.” En zei: “Als er iemand naar me toe kwam, kon ik” [Broeder Branham knipt met zijn vingers—Red.] “zó met ze spreken over de Bijbel. Ik wist waar ik het over had.” Hij zei: “Op een avond ging ik heen naar de kerk. Er was heel wat conflict in onze gemeente geweest.” Zei: “Er waren kleine groepjes tegen elkaar. U weet hoe ze opkomen.”

Ik zei: “Ja meneer.”

¹⁰⁶ Hij zei: “Op weg de heuvel op—ik was aan het lopen—en ineens werd ik me ervan bewust dat iemand me volgde.” En zei: “Ik dacht dat ik even zou wachten, op wie het ook was, om bij

me te komen en dan zou ik even met ze praten terwijl we de weg omhoog gingen.” Weet u, dat is eigenlijk een goed iets, als u gewoon eventjes wacht. En zegt: “Terwijl ik de heuvel opliep . . .” zei: “Ik kwam op . . . Een Man kwam de heuvel op,” en zei, “Hij had een bundel op zijn rug die veel groter was dan de Man zelf.” En zei: “Hij was gewoon aan het hijgen en puffen en maakte gewoon kleine korte stapjes om te proberen omhoog te komen. En ik zei: ‘Vriend, kan ik U helpen deze last de heuvel op te dragen?’ Hij zei: ‘Nee, Ik moet hem dragen.’” Zei: “Ik keek naar Zijn handen;” zei, “ik wist toen dat het een visioen was. Hij had littekens in Zijn hand.” Zei: “Ik viel neer en ik zei: ‘Here, draagt U de zonden van de wereld in die zak?’ Hij zei: ‘Nee, Ik draag alleen die van jóú. Ik ben alleen maar bezig jóú de heuvel op te krijgen, alleen zodat jíj boven kunt komen.’”

¹⁰⁷ Zo is het. Als we gewoon rond zouden kijken, zouden we zien dat Hij de onze draagt. Maakt het u niet dat u zich klein voelt? Ons boze, wrede hart; alleen omdat we het kúnnen doen!

¹⁰⁸ Een tijdje geleden hier was ik aan het jagen. Zoals u weet, hou ik van jagen. En er was een slechte kerel in dat gebied; hij was een slechte vent. En hij lachte me altijd uit omdat ik geen hinden en kalfjes schoot. Ik zei: “Het is wreed.” Ik zei: “Waarom ben je geen echte, nette jager, en schiet je niet de oude bokken en zo die oud zijn en klaar om te sterven? God gaf ze aan ons. Laat die jonge moeders en zo . . .”

¹⁰⁹ Hij zei: “Ach, je bent lafhartig, prediker!” Bleef me dat zo vertellen.

¹¹⁰ Ik zei: “Nu, kijk: als ik honger had, en ik een van die reekalfjes wilde hebben, geloof ik dat God me hem zou laten hebben. Maar alleen om hem te schieten, alleen om wijs te doen,” wel, zou hij een wagen opvullen. En hij ging en maakte zich een lokfluitje, een of ander soort fluitje, en hij kon op dat fluitje blazen en het klonk precies als een klein reekalfje dat riep. Op een dag zaten we samen in de bosjes. Ik beschaamde hem, ik zei: “Ik zou me schamen.” Doodde acht of tien reekalfjes in één keer, als hij het kon—hinden en alles, alleen om een wijsneus te zijn; misschien de achterpoten eraf snijden en de rest er laten liggen. Ik zei: “Dat moet je niet.”

“Ach,” zei, “jullie predikers zijn te lafhartig!”

¹¹¹ Op een dag stond hij achter in de bosjes, en hij nam dit fluitje, en hij schreeuwde en het klonk als een klein reekalfje dat riep. Net toen hij dat deed, stak een prachtige hinde haar hoofd op en stapte tevoorschijn. Je kon haar grote, bruine ogen zien kijken. Ze was verschrikt. Ze keek in het rond. De jager bukte zich, trok zijn geweer omhoog om de hinde neer te schieten. En de hinde zag de jager. Maar weet u wat, die schreeuw van dat reekalfje, ze merkte dat geweer niet op. Ze was op zoek naar die baby; hij zat in nood. Weet u, dat vertoon van echte moederschap en

moederliefde, dat ze oog in oog zou staan met dat geweer, voor de dood, daarnaar kijkend, in de loop van dat geweer. Weet u, dat vertoon was zo groots, dat het hem aangreep; hij smeed zijn geweer neer! Hij rende terug en greep me bij de arm en zei: “Billy, bid voor me, ik heb hier genoeg van gehad!” Toen hij dat vertoon van moederheldendom zag!

112 O, wanneer de wereld het vertoon van de liefde van God ziet en de dapperheid in ons menselijk hart, wat een verschil zal dat zijn. Wanneer we de Duif van God in ons hart laten komen en ons zachtmoedig laten maken, ons gedwee laten maken.

113 Daar, onder dat bladerdak van de struiken daarginds, waar ik stond te bidden voor die beste jongen, leidde ik hem tot de Here Jezus. Van toen af aan was hij een goede, eerlijke jager.

114 Zeker, hij dacht dat hij het recht had, dat hij kon doen wat hij wilde. “Zij zitten op mijn land, zij eten mijn alfalfa daar als ze dat willen.”

115 Ik zei: “Dat is waar, maar het is onmenselijk om dat te doen.” U moet uw rechten opgeven. O God, heb genade dat we dat zullen doen.

116 Hier enige tijd geleden in, o, ongeveer honderd jaar geleden, was er een groot Christen die in het zuidwesten van de Verenigde Staten leefde. Zijn naam was Daniel Curry, een geweldige man, een godvruchtig man, een heilig man, een echte Christen, een man waarvan iedereen zo’n hoge dunk had, zo’n geweldig mens. En het verhaal gaat dat hij stierf of in trance raakte; en hij zei . . . toen hij ten hemel opvoer, natuurlijk, toen hij stierf. En toen hij bij de paarden poorten kwam, kwam de bewaarder naar de deur; zei: “Wie bent u?”

117 Hij zei: “Ik ben de evangelist Daniel Curry, ik heb duizenden zielen voor Christus gewonnen. En ik ben . . . Ik wil vanmorgen binnenkomen. Mijn levensreis is geëindigd op aarde; ik heb nu geen plaats om meer heen te gaan.”

118 Dat is hoe het op een zekere morgen tot u zal komen, zondaar. Dat is hoe het tot u zal komen, teruggevallene. Zo gaat het tot u komen, die de Heilige Geest van hen weg bedroefd hebben, niet meer zacht en teder zijn. U hebt al jaren niet meer gehuild. U hebt weet ik niet hoelang al niet meer gebloed. Alle bescheidenheid is van u weggegaan. Zeker. Maar het zal een dezer morgens bij uw deur komen. En wanneer de lieflijke Heilige Geest komt en klopt, waarom laat u Hem dan niet gewoon binnen?

119 Dus toen Daniel Curry daar kwam bij—bij—bij de poort . . . ze gingen naar binnen, zeiden: “We zullen zien of u uw naam hier ergens hebt staat.” Ze keken overal, ze konden geen naam vinden. Zeiden: “Nee, er is hier geen Daniel Curry.”

120 “O,” zei hij, “zeker toch!” Zei: “Ik ben een evangelist.” Hij zei: “Ik heb zielen voor Christus gewonnen.” Zei: “Ik heb geprobeerd dat te doen wat juist is.”

121 De bewaarder zei: “Meneer, het spijt me u te zeggen, maar er is hier geen Daniel Curry.” Zei: “Ik zal u vertellen wat u zou kunnen doen.” Zei: “We zijn hier niet gemachtigd om uw zaak te behartigen.” Hij zei: “Maar wilt u in beroep gaan? U kunt in beroep gaan bij het Witte Troon Gericht als u dat wilt.” Maar, zei: “We hebben hier helemaal geen genade voor u, want we hebben u hier niet staan. Er is geen genade voor u.” Zei: “Wilt u in beroep gaan?”

Hij zei: “Meneer, wat kan ik nog meer doen dan in beroep gaan?”

122 Hij zei: “Wel, dan kunt u naar het Witte Troon Gericht gaan en daar in beroep gaan.”

123 Daniel Curry zei dat hij zichzelf door de ruimte voelde gaan voor ongeveer een uur lang. Zei dat hij op een plaats kwam waar het lichter werd, lichter, lichter, lichter. Zei: hoe verder hij kwam, des te lichter werd het. Het was honderd keer, duizenden keren helderder dan de zon ooit geschenen heeft. En hij zei dat hij beefde, bééfde. En zei toen hij in het midden van dat Licht kwam, hij een Stem hoorde zeggen: “Was u perfect op aarde?” Kwam gewoon uit een—een Licht.

Hij zei: “Nee, ik was niet perfect,” begon te beven.

Zei: “Was u altijd eerlijk tegen iedereen?”

124 Zei: “Nee.” (Zei: “Er kwamen een paar dingen in me op waar ik niet helemaal eerlijk over was geweest.”) Zei: “Nee, ik—ik—ik geloof dat ik niet eerlijk was.”

Zei: “Hebt u de waarheid verteld, bij elk geval in uw leven?”

125 Zei: “Nee. Ik herinner me sommige dingen die ik heb verteld die niet louche waren . . . die louche waren. Ik—ik—ik—ik was niet precies helemaal eerlijk.”

126 Zei: “Dan, hebt u ooit iets genomen dat u niet toebehoorde, wat dan ook, geld, iets anders wat u niet toebehoorde?”

127 Zei dat hij op aarde dacht dat hij vrij goed was, maar hij was veroordeeld. Zei: “Nee. Nee, ik heb dingen genomen die mij niet toebehoorden.”

Hij zei: “Dan was u niet perfect.” Hij zei: “Nee, ik was niet perfect.”

128 Zei dat hij elk moment de donderslag uit dat grote Licht verwachtte, van waar de Duif rustte: “Verdoemd!” Zei: precies op dat moment hoorde hij een Stem achter zich die lieflijker was dan welke moederstem hij ooit had gehoord. Zei: hij keerde zich om om te kijken. En het lieflijkste gelaat dat hij ooit had gezien, lieflijker dan enig moedergezicht, stond voor hem. En zei: Hij zei:

“Vader, Daniel Curry stond voor Mij op aarde. Het is waar, hij was niet perfect, maar hij stond voor Mij. Hij stond voor Mij op aarde, nu ga Ik voor hem staan in de hemel. Neem al zijn zonden en zet ze op Mijn rekening.”

¹²⁹ Wie zal er die dag voor u gaan staan, broeder, als u Hem vandaag van u weg bedroeft? Ik kan gewoon niet meer preken. Laten we onze hoofden buigen.

¹³⁰ Dierbare God, dierbaar stervend Lam—zachtmoedig, gedwee, nederig. De vogels hadden nesten, en de vossen hadden een hol, maar U had geen plaats terwijl U de Here der Heerlijkheid Zelf was! Toen U geboren werd, hadden ze geen kleren om U aan te trekken. O God, wat heb ik dan aan mijn kleren? Wat heb ik aan mijn auto's? Wat heb ik aan een mooi huis? Wat zal ik er op die dag aan hebben? U was zonder vrienden, niemand wilde U bevrienden. Niemand leek U een helpende hand te willen bieden. U zei die dag dat U zou zeggen: “Ik had honger en U gaf Mij niet te eten. Ik was naakt; U wilde Mij niet kleden.” Wat voor nut heeft alles wat we hebben op die dag, Here? Laten we voor U staan, zodat wanneer dat uur komt en we in Zijn aanwezigheid wandelen, de almachtige, alomtegenwoordige, alom- . . . O God, wanneer we die Duif horen met Zijn vleugels daarginds zittend in dat grote Licht, zal het door de hele eeuwigheid flitsen. Terwijl U in het Licht woont!

¹³¹ “Wanneer ik daar alleen moet staan; mijn broer is weg, mijn voorganger is weg, mijn moeder is weg, mijn vader is weg, mijn vrouw is weg, mijn kindjes zijn weg; o God, wat zal ik dan gaan doen, Here? Wat zal ik dan gaan doen? En dat kan zijn voordat de zon vanavond ondergaat. Maar wat ga ik doen? Wat kan ik doen? O Christus, ik zal nu voor U staan! Ik zal vandaag mijn keuze maken. Ik zal al mijn gepraat over andere mensen opgeven. Ik zal al mijn humeurigheid opgeven. Ik zal al mijn verschilpunten opgeven. Ik zal alles opgeven. Scheer me af, Here, neem alles wat ik heb. Neemt U me maar, Here. Ik—ik—ik wil in Uw plaats staan. Ik wil geschoren worden. Ik wil dat alle egoïsme, alle trots, alle onverschilligheid, gewoon alles van me afgenomen wordt. Dan wil ik voor U staan als een geschoren lam, bereid om al de genoemens op te geven van wat ze genoemens van het leven noemen, al de danspartijen, al de feestjes, al de ordinaire kleren, make-up, lippenstift, nagellak, al dit onverschilligheid die op de wereld lijkt. U zei: ‘Gedraag u zelfs niet als de wereld. Heb zelfs geen omgang met de wereld. Kom uit van hen!’ O God! Help me, Here. Scheer me vandaag. Neem me als een lam en laat me stom zijn, mijn mond niet openen, er niets over zeggen, er gewoon staan en geschoren worden.”

¹³² O God, wat een verschil maakt dat! Ik herinner me toen U me eens schoor, mijn vrouw nam, mijn baby, mijn vader en mijn broer. U schoor me schoon. Toch wist ik in mijn hart dat ik van U hield. Wat hebt U me gezegd! Wat bent U goed geweest! Alles

wat ik ben, alles wat ik zou kunnen zijn, alles wat ik ooit zou zijn; U bent het, God, U bent het. Ik belijd mijn fouten, ik belijd alles wat ik ooit gedaan of gedacht heb. Scheer me gewoon af, Here, ik wil Uw lam zijn.

¹³³ Dat niet alleen, Here, maar neem ieder persoon hier vanmorgen, elk schaap, en degenen die schapen zouden willen zijn, scheer ze vanmorgen allemaal af, Here. Zet hun kleine voeten vast om de boeien van het Evangelie. Moge de Heilige Geest hen nu leiden tot bekering, weten dat ze onverschillig zijn geweest tegenover God. En moge Hij al de onverschilligheid afscheren, al de wereld en al de dingen van de wereld. Scheer het vanmorgen gewoon allemaal af, Here, zodat we koel en rustig voor U kunnen staan als wedergeboren Christenen. Sta het toe, Here.

¹³⁴ Ik heb U lief. Ik wil gaan, ongeacht of het weer heet is, of ik er zin in heb of niet. Ik wil gaan. Ik wil voor U staan, want ik wil dat U op die dag mijn zaak bepleit, zegt: "Wel, hij stond voor Mij, nu zal ik voor hem staan." O God, sta het vandaag toe.

¹³⁵ En terwijl elk hoofd is gebogen en elk hart is gebogen; vraag ik me vanmorgen af of er hier gewoon iemand is die beseft dat u uw eigen gang probeerde te gaan, dat u deze dingen deed die u niet behoorde te doen, en u voelt gewoon vanmorgen dat u door de Here afgeschoren zou willen worden en zeggen: "Maak me een waar lam," zou u uw hand willen opsteken? God zegene u, dame. God zegene u, broeder. God zegene u, broeder. Nog iemand, die zegt: "Scheer me, Here, ik sta. Ik ben een schaap. Ik zal zelfs mijn mond niet opendoen, ik wil slechts dat U heel de wereld van me afsnijdt." God zegene u, broeder. God zegene u, dame. God zegene je, jongen. God zegene u, dame. God zegene u, zuster. "Scheer me, Here." Zuster Gertie. En God zegene u, dame. God zegene u, zuster. "Scheer me nu, Here. Ik—ik wil alle dingen van de wereld. . . Ik wil vanmorgen voor U staan. Ik wil staan als een geschoren schaap. Ik wil al de dingen van de wereld van me afgeschoren hebben. Ik wil de Uwe zijn en U de mijne. Wilt U me aannemen, Here, als ik mijn hand naar U opsteek?" God zegene u, dame. God zegene u, meneer. God zegene u. God zegene u, meneer. God zegene u, meneer. God zegene u, dame. God zegene u, dame, ik zie de uwe. God zegene u, mijn broeder. God zegene u, kleine dame. Dat is goed. God zegene u daarginds, moeder. God zegene u, zuster. Dat is juist; wees gewoon eerlijk. "Ik wil dat God alles van mij wegneemt wat niet precies als Hij is, alle zelfzuchtige motieven die ik heb, elke onverschilligheid die ik heb. Ik wil dat Hij mij vanmorgen helemaal afscheert. Ik wil zoals Hem zijn. Het maakt me niet uit of het rechten zijn of niet; ik heb geen rechten. Ik heb slechts één recht en dat is tot Hem te komen. Hij neemt de rest."

¹³⁶ Is er hier een zondaar die Christus nog nooit heeft beleden, nooit gered is, en u wilt vanmorgen dat er aan u gedacht wordt

in dit gebed, zou u uw hand willen opsteken, zondaarvriend? God zegene u. Een ander die zijn hand opsteekt en zegt: “Denk aan mij, broeder Branham. Ik ben geen Christen en ik weet niet precies wanneer ik God zal moeten ontmoeten. En ik—ik wil nu in een woord van gebed herinnerd worden terwijl u sluit.” Wilt u uw hand opsteken zodat ik voor u kan bidden? Hij ziet het. God zegene u, kleine dame. God zegene u, dame. God zegene u, meneer. Iemand anders: “Ik wil . . . ik wil de . . .”

¹³⁷ Hoevelen zijn er hier die teruggevallen zijn? “O,” zegt u, “dat zou ik niet toegeven, broeder Branham.” Maar kijk, als die Duif van zachtmoedigheid van u weg is, broeder, is er iets mis. Er is iets mis wanneer u elkaar niet kunt verdragen. Wanneer u niet ieder persoon vanuit het allerdiepst van uw hart kunt vergeven, ongeacht wat ze hebben gedaan of wat ze hebben gezegd, als u ze niet kunt vergeven vanuit het diepste . . . Jezus zei: “Als u niet ieder mens zijn overtredingen vergeeft vanuit uw hart, zal uw hemelse Vader u ook niet vergeven.”

¹³⁸ Nu, wat als, dit hete weer, wat als God u vandaag zou roepen? Terwijl er een Bron open is, een gemeente gereed, de Heilige Geest Die hier aan de gevelzijde van dit gebouw zit, gereed om meteen neer te komen en in uw hart terug te keren en u zachtmoedig en vredig te maken. “Wat moet ik doen, broeder Branham?” Wordt gewoon een lam. De Heilige Geest zal regelrecht neerkomen wanneer u een lam wordt. Maar als u de verkeerde motieven hebt, verkeerd—verkeerde gedachte, uw eigen weg wilt, en niet gewillig om het op te geven, dan zal de Heilige Geest nooit komen.

¹³⁹ Nu met onze hoofden gebogen, vraag ik me af of iemand van u die zijn handen heeft opgeheven . . . Nu, Jezus zei: “Hij die Mijn Woorden hoort en gelooft in Hem Die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven, zal nooit in het oordeel komen, maar is uit de dood overgegaan in het leven,” Johannes 5:24. Maar nu als u naar het altaar wilt komen, hier wilt neerknielen: laten we samen bidden totdat dat zachte, vredige gevoel dat u eens bezat, of zou willen bezitten, weer tot u komt. Terwijl we onze hoofden gebogen houden, terwijl we zingen: *Er is een Bron gevuld met Bloed*, wil ik dat u neer komt knielen en bidt. Iedereen nu die komen wil, kniel neer hiervoor bij de knielbank en bid een poos.

Er is een Bron gevuld met Bloed,
Geput uit Immanuëls aderen,
En zondaars ondergedompeld in . . .

God zegene u, dame, kom hier maar naar voren en kniel neer.

Verliezen . . .

¹⁴⁰ Met uw hoofden gebogen, zoals ik hoop dat u dat hebt, en uw hart. Weet u wie zich vanmorgen een weg naar voren baant—het zou u voor uzelf moeten laten schamen? Een kleurlingvrouw,

arme stakker, opgezwollen enkels, grijs haar, baant zich een weg naar het altaar.

¹⁴¹ Hier enige tijd geleden werd een oude kleurlingman gered, in de slaventijd. Hij ging en, omdat hij gered was, vertelde hij zijn baas dat hij vrij was. Hij zei: “Je bent wát?”

Hij zei: “Ik ben vrij.” Toen maakte hij hem vrij.

¹⁴² Hier komt nog een groep mensen die vanmorgen voor redding naar voren komen. (Zei dat hij vrij was.) Iedereen in gebed en hard biddend als u wilt terwijl de Heilige Geest Zich bezighoudt met de mensen die beslissingen nemen.

Hij zei: “Mose, zei je dat je vrij was?” Hij zei: “Ja, meneer de baas. Ik ben vrij.”

¹⁴³ Hij zei: “Als je vrij bent dan zal ik je ook vrij maken om het Evangelie te gaan prediken.”

¹⁴⁴ Toen het zo ver kwam dat hij moest sterven—velen van zijn blanke broeders kwamen om hem te zien—en toen ze dat deden, zei hij, dacht dat hij in een coma had gelegen. Toen hij wakker werd, zei hij: “Ik dacht dat ik heengegaan was.” (God zegene u mijn broeder, knielt u daar maar gewoon neer). Zei: “Ik dacht dat ik al heengegaan was.”

Zeiden: “Wat heb je gezien, Mose?”

¹⁴⁵ Hij zei: “Toen ik de poort binnen liep, zag ik Hém.” Zei: “Ik stond naar Hem te kijken.” En zei: “Er was een engel die kwam en zei: ‘Kom op, Mose. Je hebt vele jaren het Evangelie gepredikt, er liggen een mantel en een kroon op je te wachten.’” Hij zei: “Praat me niet van een mantel en kronen. Ik wil geen mantel en kroon. Ik wil gewoon naar Hem kijken.” Ik denk dat dat de houding is van elke Christen.

¹⁴⁶ Hier enige tijd geleden, helemaal in Chicago, ik was in een colosseum, een museum, liever gezegd, en ik was daar aan het rondkijken. Ik zag een oude neger—een wit randje haar om zijn hoofd, daar rondlopend met z’n hoed in z’n hand. Ik keek naar hem. Hij keek naar een klein plekje en hij sprong achteruit en tranen begonnen over z’n oude donkere wangen te stromen. Hij begon te bidden. Ik keek een poosje naar hem. Hij keek opnieuw en begon opnieuw te huilen. Ik liep erheen en ik zei: “Meneer.”

Hij zei: “Ja, blanke vriend?”

Ik zei: “Ik zie dat u . . . Wat heeft u zo ontroert? Waar was u zo ontroerd over?”

¹⁴⁷ Hij zei: “Meneer, als u mijn zij kon voelen, ik heb een eeltlaag rondom mijn zij.” Zei: “Ik was ooit een slaaf.” Hij zei: “In dit kleine glazen kastje hier ligt er een kostuum.”

Ik zei: “Ik zie dat het een kostuum is, maar wat is daar zo bijzonder aan?”

148 Hij zei: “Die plek daarop,” zei, “dat is het bloed van Abraham Lincoln.” Zei: “Dat bloed heeft de slavenriem van mij afgenomen.” Hij zei: “Nu, blanke man, zou het u ook niet een beetje opwinden?”

149 Ik sloeg m'n armen om z'n oude hals; ik zei: “God zegene u, broeder. Ik ken een ander Bloed dat mij opwindt.”

Hij zei: “Ik ken dat Bloed ook, meneer.”

150 Ik zei: “Hij nam een slavenriem van me af.” Eens zou ik op zondag uitgaan om te racen en te doen en vuile grappen te vertellen. En, o God, hoe heb ik het kunnen doen? Nog zijn er littekens in mijn hart van dat ik het gedaan heb. Maar ik ben blij dat Hij de riem van me afnam. Het is nu allemaal voorbij, Hij stond voor mij in de plaats.

151 Hier enige tijd geleden, ik keek naar een vrouw en ze was zo vulgair dat ik haar wilde veroordelen. God gaf me een visioen. Ik bad toen voor haar, want ik zag dat mijn zonden net zo groot waren als die van haar. En ik liep erheen en ging naast haar zitten en maakte haar beschaamd, vertelde haar dat ik een prediker was. Haar twee vrienden... Ze was ongeveer vijftenzestig of zeventig—haar twee vrienden knielden daar neer en ze gaven allemaal hun hart aan Christus. O my, wat een verschil!

152 Wilt u niet? Hebt u vanmorgen dan zo gezondigd, hebt u uw hart dan zo zwart en smerig gekregen tot zelfs de Heilige Geest het niet meer kan beroeren? Misschien heeft de Duif Haar eeuwige vlucht genomen, is het voor altijd weg.

153 God zegene je, lieveling. Een klein meisje die aan komt lopen. God zegene je lieveling. U zegt: “Dat kleine meisje weet het niet.” O, ja, dat weet ze wel. Ze heeft alleen niet zoveel tijdschriften en oude liefdesverhalen gelezen als u allemaal. Dat is wat er aan de hand is, ze is teder. Jezus zei: “Laat de kleine kinderen tot Mij komen.”

154 Nog iemand die wil komen, erbij wil komen vanmorgen? Het altaar is open. Nog even een ogenblik, dan, terwijl we nog één keer zingen, dan zullen we gaan bidden terwijl deze berouwvolle zondaars aan het bidden zijn.

De stervende dief verheugde zich om te zien
Die Bron in . . . (Zeker, alles was weg, het was
afgelopen met de arme kerel.)
En daar mag ik, hoewel zo slecht als hij . . .

155 Wilt u nu niet naar voren komen? Wilt u niet komen, u die beter weet? De Bijbel zei: “Als u weet goed te doen en het niet doet, voor u is het meer dan zonde.” Wilt u niet komen? U weet dat u verkeerd bent. Kom naar voren en kniel rond het altaar en vertel God dat u spijt hebt van de manier waarop u Hem behandeld hebt. Laat de Heilige Geest terugkomen en u weer zachtmoedig en zachtaardig en rustig maken. Wilt u dat niet

doen? Denk eraan, als u sterft en Hij is er niet voor u, is er niemand om uw zaak te bepleiten. Hij wil dat u voor Hem staat vanmorgen. God zegene u, mijn broeder.

156 Wachtend. Is dit het, maar vijftien in de gemeente die echt voelen dat u veroordeeld bent? U leefde een vredig, zachtmoedig, zachtaardig, rustig leven? Nu, dit wordt geleid door de Heilige Geest. U bent vergevend, hebt geen vijanden? Leeft voorbij, boven de veroordeling van zondaars? U leeft niet zoals de heidenen, u leeft anders? Uw leven heeft een heel ander voorbeeld? De zachtaardige Heilige Geest Die op de troon van uw hart zit, waardoor u vreedzaam en rustig en liefdevol leeft, rondom alle mensen? Uw burenen en allen weten, en al uw medewerkers weten, dat u een zachte, stille, zachtmoedige, nederige Christen bent? De Duif van God met u is? Bent u zeker? Dit zou uw laatste kans kunnen zijn. Goed.

157 Dan aan u hier bij het altaar, God zegene u. U zult nu niet geoordeeld hoeven worden. De Heilige Geest heeft oordeel tot u gebracht. En u hebt niet geprobeerd uw rechten te behouden, te zeggen: "O, ik ben lang genoeg een Christen geweest. Ik hoef niet te gaan." Sommigen van u, de eerste keer om ooit bij het altaar te staan. "Ik kan een zondaar blijven als ik dat wil, dat is mijn recht." Ja, dat klopt. U bent een vrij moreel handelend persoon, u kunt doen hoe u maar wilt. Maar u hebt uw rechten vanmorgen opgegeven. Zegt: "Wat zullen zij zeggen, ik het Christendom belijden, dan naar het altaar te gaan—wat zullen zij zeggen?" Maar wat zegt God? Hij zei dat u moest komen, en u deed het. Nu, u hebt uw rechten opgegeven; u bent gekomen om de zachtaardige Heilige Geest vandaag Zijn plaats te laten innemen in uw hart. Ik weet dat Hij het zal doen. Ik weet dat Hij het zal. Hij beloofde dat Hij het zal. Er . . . Het kan het gewoon niet helpen, kan het gewoon niet helpen dan te komen. Hij smeekt, huilt, stierf en al het andere voor een plaats om naartoe te komen, wil naar u toe komen.

158 En in uw stervensuren, wanneer de doodsengel aan het voeteneind van het bed zit, in plaats van daar te kijken naar een afschuwelijk ding en te weten dat u eens weigerde te komen, en uw ziel dan zwart en vuil is geworden, geen tijd meer, ongeacht hoezeer u ook huilde. Ezau zondigde zijn genadezonde weg—zijn genadedag, liever gezegd—en kreeg geen kans. Hij huilde bitterlijk, proberend een plek te vinden om het goed te maken, maar het lukte hem niet. God riep hem voor de laatste keer.

159 Maar u verbeurde al uw rechten en al uw vrienden en al uw gevoelens, en alles vanmorgen, om hier te komen. U gaf uw rechten op om hier neer te knielen en tot God te spreken. Ik zeg u door het Woord van de Here: dat Christus zei: "Hij die tot Mij komt zal ik geenszins uitwerpen." Nu terwijl u daar bij het altaar bent: heb berouw, zeg Hem dat het u spijt wat u gedaan hebt.

¹⁶⁰ Dat is de reden waarom mensen de Heilige Geest niet ontvangen als ze gedoopt worden, ze hebben gewoon geen grondig berouw. God probeert hen de Heilige Geest te geven. Hij wil dat u zachtmoedig en zachtaardig en rustig bent. Daarom staat u op met datzelfde zelfzuchtigheid in uw hart. O, u zou mogen opstaan en juichen, in tongen spreken of wat dan ook, dat maakt niet dat u de Heilige Geest hebt. U moet daar opstaan als een ander persoon. U moet daar zachtaardig, stil en zachtmoedig, nederig opstaan, met Gods Geest die bij u woont. Volgend jaar terug langs het pad blikken en zien hoe ver u gekomen bent, zien dat u heel de tijd terrein wint. Dat is de Heilige Geest. De Heilige Geest is liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, zachtaardigheid, geduld, geloof. Nu, heb gewoon berouw en zeg God dat u dat nú wilt. Hij is . . . Hij zal het doen.

¹⁶¹ Kleine meid, jij daar, lieverd, doe jij hetzelfde. Zegen je. Je moeder die daar staat met haar handen op je.

¹⁶² Deze dierbare oude kleurlingzuster hier, die bij het altaar gebogen is. U hebt misschien maïsbroodjes en maïspap moeten eten, hebt misschien wel in een steegje moeten wonen voor zover ik weet, zuster. God zegene uw hart, er is een paleis voor u bereid in de heerlijkheid deze morgen. Ja.

¹⁶³ Kijk verder langs het altaar en zie een dame die grijs begint te worden, een jonge vrouw met haar hoofd gebogen, een vrouw met volkomen grijs haar. O God! Zie mannen knielen, verschillende hier. Bekeer u slechts, vertel Hem dat het u spijt. Zeg Hem dat u het niet meer zult doen. Door Zijn genade, laat u gewoon van vandaag af aan al uw onverschilligheden afgelopen zijn. U wilt zachtaardig en rustig zijn. U wilt nederig zijn en gaan waar Hij u leidt.

¹⁶⁴ Wanneer mensen iets zeggen, hoe goed het ook lijkt, u gaat uw rechten om over uw burens te spreken opgeven. Gaat u roddelen, gaat u praten over Jezus. U gaat gewoon datgene doen wat juist is. U gaat niet weg als een moordenaar. U gaat niet weg om de onschuldigen aan te vallen. Maar u ziet dat dapper optreden van heldendom van echte Christenen en u wilt zijn zoals zij. U hoeft niemand te vertellen dat u een Christen bent als u er een bent, ze zullen het gewoon zien en het weten als u praat. U bent verzegeld, van binnen en van buiten.

¹⁶⁵ Nu, terwijl u uw harten vernedert, bekeer u nu. Zeg God dat het u spijt, dat u het niet meer zult doen—dat u zich voor uzelf schaamt, de wijze waarop u zich gedroeg. En dan zal ik voor u bidden. En ik geloof dat op dat moment er gewoon vrede over uw hart zal komen, gewoon vrede als een rivier uw ziel binnen zal komen stromen. Misschien jubelt u niet, misschien spreekt u niet met tongen, misschien springt u niet op en neer, maar u zult van het altaar weggaan met iets in u, iets in u dat u zal

verankeren aan het oude ruwe kruis, zolang u leeft. Nu, bid, zoals ik doe. Belijd.

¹⁶⁶ Onze hemelse Vader. Onwaardige schepsels, deze hete, zweterige ruimte vanmorgen, de zweetdoos; maar, God, U zweette het uit ons. De Heilige Geest kwam neer, overtuigde mensen dat ze verkeerd waren. Ze zondigden. Hun geesten waren arrogant. Ze werden vijandig, gluiperig, betweterig, niet willend om berouw te hebben, niet willend mensen te vergeven die dingen tegen hen hadden gedaan. Ze wilden niet, maar vandaag nam de Heilige Geest het Woord van God, plaatste het regelrecht in hun zachte harten en zei: “Nu, wilt u terugkomen naar waar u was, toen u voor het eerst naar het altaar kwam, terugkomen naar waar iedereen, u iedereen liefhebt, en u Mij liefhebt met onsterfelijke liefde? Sta dan gewoon op en kom naar het altaar.” Ze deden het, Here.

¹⁶⁷ Nu bid ik nu dat U hun gedachten heiligt, Here; heilig hun harten en maak ze zachtaardig en vredig. Mogen ze nu van dit altaar opstaan nadat ze berouw hebben getoond, hun levens aan U hebben gegeven, teruggaan naar hun huis. Ongeacht wat er ook gebeurt—als de echtgenoot helemaal van streek raakt, of de echtgenote van streek raakt, of de buurman van streek is, of iemand met wie u werkt of mee omgaat: “Ik zal gewoon zachtaardig zijn als een duif.”

¹⁶⁸ Per slot van rekening: U—U komt de wraak toe: “Ik zal het vergelden, spreekt de Here.” Hoe hebben we ervaren dat dat waar is, Here. Sta gewoon stil, wees zachtaardig, zie hoe God . . . neemt . . . recht naar Zijn lam komt. Zeker, jazekeer. Deze goede Herder gaf zijn leven voor ze; Hij is recht naar Zijn schapen gekomen. En Hij zal ze leiden. Wee diegene die ze dwars zit! Wee diegene die één woord tegen ze zegt! Zei: “Het zou beter zijn dat een molensteen aan uw hals werd gehangen en in de diepte der zee verdronk. Hun engelen zien altijd het aangezicht van Mijn Vader Die in de hemel is.” Zie? O God, we willen . . . “En zoals U aan hen doet, doet U aan Mij.”

¹⁶⁹ Dus, God, ik wil zachtaardig zijn. Ik leg mijzelf ook op het altaar deze morgen; niet deze morgen, maar elke morgen en elke dag. Ik wil rustig en zachtaardig zijn en als Jezus. Sta het toe, Vader. Help ons om zo te zijn nu, laat de peilloze golven van liefde over onze ziel rollen.

Vrede! Vrede! Wonderbare vrede,
Die neerkomt van de Vader boven; (Voelt u het
nu niet in uw hart?)
. . . over mijn geest voor immer . . . (Halleluja!
Halleluja!)

Vrede! Vrede! Wonderbare . . .

¹⁷⁰ Zuster Gertie zei: vertel de hele gemeente dat zij ook veroordeeld is, maar ze maakt de piano tot haar altaar. Sinds

het altaar. . . de piano is haar altaar; zei: "Vertel de gemeente voor me te bidden," terwijl ze daar zit en de tranen over haar bril lopen. Deze preekstoel is mijn altaar. Ik heb ook berouw, mijn Bijbel nat. O God!

Vrede! (Vrede van God.)

Die neerkomt van de Vader boven; (O,
halleluja!)

. . . over mijn geest voor immer . . .

¹⁷¹ God, als ik tegen iemand gezondigd heb, tegen U: neem het weg, Here. Neem de zonde weg uit mijn kleine gemeente deze morgen.

¹⁷² Hoevelen kunnen gewoon voelen dat God u vergeven heeft, en de Vredesduif weer in uw hart zit? Ze vloog net terug, nam Haar plaats in. De Heilige Geest kwam terug en zei: "Kind van Mij, Ik heb de hele tijd van je willen houden. Je liet Me het gewoon niet doen. Ik kan niet bij je oude egoïstische geest verblijven. Maar nu dat je het hebt overgegeven, ben Ik vanmorgen in je hart teruggekeerd." Hoevelen voelen zich zo? Steek uw hand op. Steek uw hand op, dat is juist, overal langs het altaar. O, dat is fijn. Hoevelen in het gehoor voelen zich zo? Steek uw hand op. O! (*Te zijn als Jezus*)

¹⁷³ Onze hemelse Vader, we danken U voor deze tijd van zachte toewijding, zoals een appel in de hand te nemen, het te stampen, het te kneuzen, totdat het zacht wordt—zo zacht dat een kleine baby hem zou kunnen eten. Zo willen we onze harten hebben, Here. Neem het in Uw met spijker-littekens bedekte hand, kneus het gewoon, zeggend: "Kind, zie je niet dat je Me pijn hebt gedaan? Je deed Me pijn toen je zo opstoot. Je deed Me pijn, o, Mijn hart bloedde gewoon voor je, kind, toen ik je *zus en zo* zag doen. Maar nu Ik je hart in Mijn hand heb, wil Ik het heel zachtmoedig maken. Ik wil het zo maken zodat Ik het kan gebruiken en erin kan wonen. Ik wil vanmorgen terugvliegen op de stok, Ik wil terugvliegen en Mijn verblijf. . . Mijn verblijfplaats bij ú maken." Sta het toe, God. We hebben U lief. Sta het toe, voor Uw glorie. We vragen het in Jezus' Naam.

Te zijn als Jezus, te . . .

Houdt u er gewoon niet van om zo te aanbidden? O, mijn ziel baadt zich gewoon!

Op aard' verlang 'k. . .

Om Hem zo te zien neerkomen tussen de—de aanbidders, dat uw hart heel zacht aanvoelt? Mijn hart klopt gewoon snel.

. . . -reis van aarde naar de heerlijkheid
Vraag 'k slechts te zijn als Hij.

Zou u uw hand willen opsteken terwijl we het zingen?

Te zijn als Jezus, te . . .

Joe, wil je vanmorgen naar voren komen bidden, broeder? God zegene je. Zoek een plek voor je bij het altaar, broeder Joe. God zegene je...?...

...-reis van aarde naar de heerlijkheid
Vraag 'k slechts te zijn als Hij.

¹⁷⁴ Ik weet dat het heet is, vriend. Ik weet het. Maar ik—ik hoop dat u zich net zo voelt als ik. O, ik voel me gewoon alsof ik gewoon weg zou kunnen vliegen. Hoe liefdevol is Hij! Wat zou ik kunnen doen? Waar zou ik heen gaan? O God! Waar gá ik heen? Waar ben ik heen op weg? Wat zal het—zal het gaan zijn? Waar zal ik zijn over honderd jaar? Wat als ik Hem niet had? Waar, waar is er enig andere toevlucht?

Uit de kribbe van Bethlehem kwam een
Vreemdeling voort,
Op aarde verlang 'k te zijn als Hij;
Door heel de levensreis, van aarde naar
heerlijkheid
Vraag 'k slechts te zijn als Hij.

Allemaal samen nu:

Te zijn als Jezus... (Geprezen zij God! Ja,
Here! Ja, Here! Niet de wereld, zoals U!)
... te zijn als Hij;
Door heel de levensreis, van aarde naar
heerlijkheid
Vraag 'k slechts...?...

¹⁷⁵ Terwijl u uw hoofden gebogen hebt, ga ik u iets vragen. Er is hier iemand die de Heilige Geest mishaaft. Iemand is geroepen. Ik spreek in de Naam van de Here Jezus, als Zijn profeet. Ik kan voelen dat Zijn hart gewond is. Daar ergens, iemand was Hem ongehoorzaam, had moeten komen. Wilt u nu niet komen?

Door heel de levensreis, van... .

Ja, zuster, maar er zijn er meer dan u.

... heerlijkheid
Vraag 'k slechts te zijn als Hij.

Gewoon te zijn als Jezus... (Dat is heel
mijn verlangen: zachtmoedig en deemoedig,
nederig, zijn zoals Hij).
Op aarde... .

Wilt u nu niet naar voren komen? God wil u een beweging zien maken, er is een aantal van u.

Door heel... .

¹⁷⁶ Ik wist dat u zou komen. God zegene u. God zegene u. God zegene u. Dat is het. Dat is het. Ik keek uit over dit gehoor en de meest schrikwekkende zwarte schaduw hing daar die ik ooit heb

gezien. De Heilige Geest is hier nu. Het is op mij, nu. “De Heilige Geest bedroevend.”

Te zijn als Jezus . . .

177 Wat deed Hij? Ging waar de Vader Hem leidde. God zegene u, broeder. God zegene u, mijn broeder. Dat is goed, ga naar voren en kniel neer.

Op aarde verlang 'k . . .

178 Nu is het de tijd voor de ouderwetse belijdenis, in het reine te komen, het recht te zetten. Kom! Voel nog steeds dat er daar meer zijn. God zegene u, dame. God zegene u, dame. God zegene u. God zegene u. God zegene u. Dat is juist. De Heilige Geest is altijd juist. Kom op. Dat is juist, ga, toe maar.

. . . Hij.

Te zijn als Jezus, te zijn als Jezus,
Op aarde . . .

O my, dat is goed! Dat is hoe; vul gewoon de gangpaden op, kom er maar uit en bid.

Door de levensreis van aarde naar de
heerlijkheid,

Heb gewoon berouw, zeg God dat het u spijt, dat is alles wat u hoeft te doen.

. . . te zijn als Hij.

179 Wilt u nu niet blijven komen?

Te . . .

Dat is juist, ruk u gewoon los, kom maar.

. . . te zijn als . . .

180 Wat gaat u doen? Wie zal er voor u instaan, misschien wel vanavond? Wie zal er voor u instaan wanneer de dood u bekruipt? Ongeacht wat u gedaan hebt, de Heilige Geest zit daar vlak bij u. Dat is Hij, Die wil dat u komt.

Door heel de levensreis, van aarde naar de
heerlijkheid

181 Heb gewoon berouw, zeg: “God, het spijt me. Ik—ik zou dat niet willen. U zult niet voor mij staan als ik nu niet voor U sta. En ik wil dat U voor mij staat, en ik sta voor U, van vandaag af aan. Ik zal gaan leven zoals een Christen het zou horen. Ik zal mijn wegen gaan veranderen. Ik zal zachtaardig en rustig gaan zijn. Ik zal iedereen het zijne laten zeggen, alles. Ik zal gewoon zachtmoedig en rustig voor U gaan leven.” Het maakt niet uit hóe lang u beweert een Christen te zijn, welke kerk u bij hoort—dat heeft er niets mee te maken. Kom maar naar voren. God zegene u. Loop maar door, kind.

182 God praat nu tegen u. Als u gelooft dat ik Zijn dienaar ben: de Heilige Geest sprak tot mij vanmorgen, zei: “Doe die oproep,

er zijn daar velen.” Dit is de dag, dit is de tijd. Er zijn er nog ongeveer vijf of zes meer daar achterin, die eigenlijk behoren te komen, nu. Denk eraan, broeder, zuster: ik kijk u recht aan, ik zie die donkere schaduwen boven u hangen. Kunt maar beter gelijk komen.

¹⁸³ Te zijn als Jezus! Wilt u niet zijn zoals Hij: zachtaardig, stil, zachtmoedig, nederig? God zegene je, jongeman. God zegene u, vader met de baby. God zegene u, zuster. God zegene u, zondaarvriend. Zo, ja. Schuif maar door, zus, kom er maar uit; zoek gewoon een plek voor uzelf. God zegene u.

¹⁸⁴ Zuster lief, u hebt veel om dankbaar voor te zijn. Aan bed gekluisterd, stervende; hier loopt u naar het altaar toe. God zegene uw tedere hart.

¹⁸⁵ De Heilige Geest Die nu opnieuw spreekt. Berouw—schreeuw het gewoon uit naar God, bid gewoon uw eigen gebed. U bent degene die gezondigd heeft, nu bent u degene die moet bidden. Vertel God dat het u spijt wat u gedaan hebt. Besteed geen aandacht aan wie er om u heen is. Zeg gewoon: “God, vergeef me, ik bedoelde niet zo te zijn. Ik wil zachtaardig zijn. Ik—ik zal nooit meer tegenwerken en ruziën.”

¹⁸⁶ O God, o, wat hou ik ervan! Hemelse Vader, voor ieder die nu boete doet bij het altaar, op hun knieën buigend, biddend! O God, mogen moeders, vaders, kinderen—vaders, moeders, wat ook meer—buren, kerkleden, diakenen, beheerders, o God, in deze ouderwetse tijd van dat er gekneet wordt, in deze hete ruimte vanmorgen gezeten, de Heilige Geest Die neerkomt en van vrede spreekt. O God, ik wil die dag staan om U zachtjes te horen zeggen: “Ja, je kwam naar voren en stond voor Mij in, nu zal Ik voor jou instaan.” Ik wil dat U die vrede in elk hart legt dat hier vandaag is, God. Rustig en zachtjes, wil ik graag dat U het doet. Ik wil graag dat U Zich daarin beweegt, zo voelbaar, dat het hen nooit meer zal verlaten vanaf deze dag aan. Mogen huizen vernieuwd worden. Mogen mensen een nieuwe personen zijn. Moge alles vandaag nieuw worden, omdat deze mensen zich vernederd hebben. U zei: “Als het volk dat bij Mijn Naam genoemd wordt zich zal vernederen en bidt, dan zal Ik vanuit de hemel horen.” En ik weet dat U dat vanmorgen doet, God.

¹⁸⁷ En ik bid om vergeving voor hen die zijn blijven zitten, die hadden moeten komen. God, spreek tot hen en moge ze geen vrede meer hebben op aarde totdat ze die beslissing hebben genomen, Here, om te komen en met U in het reine te zijn gekomen. Sta het toe, Here. Zegen een ieder nu. Moge Uw vriendelijkheid, en Uw genade, voor altijd bij iedere ziel verblijven die boete heeft gedaan en heeft gebogen in deze gemeente vanmorgen.

¹⁸⁸ Vader God, ik heb dit gedaan op Uw bevel. Ik heb deze mensen geroepen; zij hebben gestaan. U zei: “Wie van Mij

zal getuigen voor de mensen, van hem zal Ik getuigen voor Mijn Vader en de heilige engelen.” Velen van dezen hier zijn al jaren Christenen geweest, maar ze staan vanmorgen om te getuigen van hun zonden, dat ze verkeerd gedaan hebben. Ze onbeminnelijk zijn geworden. De Heilige Geest is van hen weggegaan. En vaak dat ze dat zachte, lieve, zachtmoedige gevoel niet kunnen voelen wat ze behoorden te voelen. Velen van hen zijn zondaars die voor de eerste keer zijn gekomen. Maar Vader, ze willen dat heerlijke gevoel, die vrede die alle verstand te boven gaat. Geef het hun deze dag, Here God, en mogen ze allen lieflijk en vol van Uw Geest zijn als ze deze plaats vandaag verlaten, om naar hun verschillende huizen te gaan, om een ander leven te leiden, en andere mensen te zijn. Wij vragen dit in Christus’ Naam.

¹⁸⁹ *Plaats bij de Bron.* Goed, u die bij het altaar zijn: sta op, zie op naar de Here God, draai u om en schud iedereen om u heen de handen. O, we gaan zingen, iedereen nu, terwijl we staan, even een ogenblik, vóór de genezingsdienst.

Plaats, plaats, ja, er is plaats,
Er is plaats bij de Bron voor u;
Plaats, plaats, ja, er is plaats,
Er is plaats bij de Bron voor u.

O, iedereen!

. . . plaats, ja, er is plaats,
Er is plaats bij de Bron voor u;
O, plaats, plaats, ja, er is plaats,
Er is plaats bij de Bron voor u.

O, plaats, plaats, ja, er is plaats!

¹⁹⁰ [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . ? . . . geloof! Weet u nog die dag laatst, broeder, toen u—uw vrouw die keer opbelde om voor u te laten bidden? ’k Ging rechtstreeks de kamer binnen en de Heilige Geest zei tegen me: “Vrees niet.” Amen. Is Hij niet echt? Wonderbaar! Wel, prijs de Heer! Ik voel me gewoon om de overwinning uit te schreeuwen! Goed.

En Zijn Bloed wast witter . . .

(Hebt u iets te zeggen?)

(Jezus redt!) . . . ? . . .

¹⁹¹ Goed; broeder Neville nu. En broeder Slaughter heeft iets te zeggen.

[Broeder Slaughter spreekt. Leeg gedeelte op de band—Red.]

¹⁹² [Broeder Neville zegt: “My! Dank de Heer! Amen! Prijs God! Ik geloof dat iedereen vanmorgen heeft ontvangen.”—Red] Glorie! Halleluja! Halleluja! [“Iedereen ziet eruit dat we God nu geloven. Halleluja! Voel deze goede zegen en zalving hier op het platform; voel als Petrus, die, ware het niet voor de

zelfzuchtigheid...?...drie tabernakels te bouwen en hier te blijven. Amen. Dit is wonderbaar. Iedereen heeft ontvangen.”]

¹⁹³ [“Laat nu iedereen opstaan. Amen. Denk aan de diensten vanavond, we hebben voetwassing en avondmaalsdienst. (Weet u of u er zult zijn?)”] Ik zal er waarschijnlijk vanavond ook zijn. [“Zal er waarschijnlijk vanavond zijn.”] Ja, voor zover ik weet zal ik er zijn, tenzij ik ergens naartoe wordt geroepen. [“Amen.”]

DE GEMEENTE EN HAAR TOESTAND DUT56-0805
(The Church And Its Condition)
DE GEMEENTE SERIE

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 5 augustus 1956 in de Branham Tabernacle te Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org